Julkaisija: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki

Fides

73. vuosikerta
ISSN 0356-5262
15.1.2010

Katolinen hiippakuntalehti 01/2010 Katolskt stiftsblad

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

KATEDRAALIKIRKKO TARVITSEE APUAMME

6 Remontti alkaa, tukea tarvitaan

OHJELMA

8 Seurakunnat ja tapahtumat

ARTIKKELEITA

10 Stella Maris muutosten edessä
11 Kolumni: Ajattele globaalisesti, toimi paikallisesti!
12 Sääntökuntamaallikot Suomessa - osa 4/7: Maallikko-dominikaanit
14 Ristikuva: Postia pappi Jaakobille
14 Vilken är min tro?
15 Pyhän Olavin seurakunnan joulujuhla

NUORILLE

15 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Sairas mies Betesdassa

IN ENGLISH

16 Some Material in English

Remontti alkaa, tukea tarvitaan s. 6-7

Juhla-ajat ja arki

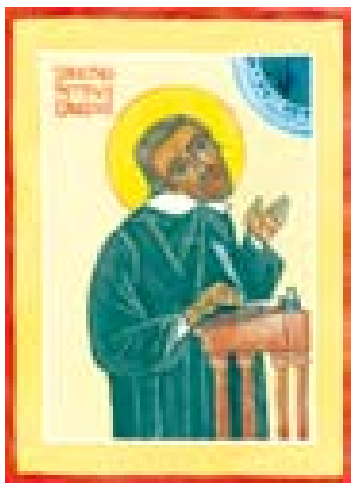

Vuoden vaihtuminen ei sujunut aivan ongelmitta, kun aivan liian rajuksi paisumaan päässyt inhimillinen riitely sai järkyttävän päätöksen espoolaisessa kauppakeskuksessa. Uuden vuoden raketit taisivat osaltaan viedä mukanaan rukouksia taivaan Isälle aivan niin kuin suitsutus kirkossa.

Mieleeni tulee jo kauan sitten kuulemani pessimistinen viisaus: Mitä pitempi juhla, sitä pahempaa jälkeä. On siinä ainakin totuuden siemen.

Näyttää siltä, että nykyihminen ei enää osaa viettää juhla-aikaa. Miksi niin on? Mikä on mennyt pieleen? Mitä me kaikki voisimme tehdä toisin?

Ehkäpä vastaus piilee vietettävässä juhlassa itsessään. Jos juhla on menettänyt varsinaisen merkityksensä, sitä vietetään vain jonkinlaisena jäänteenä, kulttuuri-ilmiönä, kantamatta mukana sen varsinaista syytä ja sisältöä. Silloin ”juhlaan hiljentyminen” pitkästyttää, kaupungin hiljentyminen ahdistaa, tekemättömyys tekee epätoivoiseksi.

Monesti tuntuu siltä, että nykyihminen ei osaa pysähtyä, hiljentää tahtia, rauhoittua. Ilman tätä pysähtymistä me kuljemme vain sokeina eteenpäin, tietämättä miksi — tuntematta sitä, mistä tulemme ja minne menemme. Toiveemme ja tavoitteemme pinnallistuvat ja tulevat vähitellen yhä itsekkäämmiksi, koska me välitämme muista ihmisistä aina vain vähemmän. Me emme enää voi pysähtyä, koska emme uskalla katsoa taaksemme. Emme halua tutustua itseemme, vaikka vain itsemme tuntemalla me voisimme kasvaa ihmisinä.

Mutta juuri pysähtyä meidän pitäisi, arjenkin keskellä — näkemään kaikkea sitä hyvää, jota Jumala jokapäiväisissäkin asioissa meille tarjoaa. Vain pysähtymällä me voimme löytää itsemme, saada käsityksen olemuksestamme Jumalan luomina olentoina, jotka ovat hänen kuviaan ja kaltaisiaan. Vain pysähtymällä ja tutkiskelemalla ihmisyyttämme, lähtökohtaamme ja päämääräämme me voimme oppia arvostamaan itseämme ja myös toisiamme, sitä, mitä me olemme sinänsä, emmekä vain sitä, mitä me teemme ja saamme aikaiseksi.

Vanha skolastinen viisaus kuuluu: *Agere sequitur esse*, tekeminen seuraa olemista. Toimintamme ja tekomme ovat seurausta olemuksestamme. Jos meissä on edes hitusenkin järkeä ja toisaalta maailmanparantajan henkeä, meidän on ensin mietittävä, keitä me olemme ja mitä varten me olemme olemassa, ja vasta sitten suunnattava tekemisemme ja toimintamme, intomme ja intohimomme johonkin kohteeseen, oli kyse sitten yhteiskunnallisten asioiden ajamisesta, lähempänä tai kauempana asuvien heikko-osaisten olojen parantamisesta, päivätyöstä, kodinhoidosta tai mistä tahansa.

Mistä itsensä tuntemaan oppiminen sitten voi lähteä liikkeelle? Rukouksesta ja Jumalan tuntemaan oppimisesta. Ihmistä ei voi tuntea, ellei tunne Häntä, jonka kuvaksi ja kaltaiseksi hänet on luotu. Ihmistä ei voi tuntea, ellei ymmärrä hänen paikkaansa luomakunnan hierarkiassa.

Meidän kristittyjen velvollisuus tässä ajassa on pitää elävänä se usko, jonka salaisuuksia viettämään me yhä tänäänkin hiljennymme. Älköön uskon liekki sammuko, vaan valaiskoon se sinnekin, mihin sen valo ei tänään vielä näy. Niin me voimme antaa sisällön sille hiljaisuudelle ja odottamiselle, jota monen nykyihmisen on vaikea ymmärtää.

M. Tervaportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

Ekumeeninen rukousviikko 18.-25. tammikuuta.

Keräys Suomen ekumeenisen neuvoston hyväksi ekumeenisen rukousviikon jälkeisenä sunnuntaina tai yhtenä helmikuun sunnuntaina.

17.1. KIRKKOVUODEN 2. SUNNUNTAI (II)
1L Jes. 62:1-5
Ps. 96:1-2a, 2b-3, 7-8, 9-10a+c. - 3b
2L 1. Kor. 12:4-11
Ev. Joh. 2:1-12

19.1. tiistai, PYHÄ HENRIK - PIISPA JA MARTTYYRI, HIIPPAKUNNAN JA KOKO SUOMEN SUOJELIJA, juhlapyhä
1L Sir. 45: 12-20, 4-5
Ps. 126: 1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. - 6
2L 2. Kor. 5:14-20
Ev. Joh. 4:34-39
tai
1L Viis. 3:1-9
Ps. 124: 2-3a, 3b-5, 7b-8. - 7a
2L Room. 8:31b-39
Ev. Matt. 10:28-33

24.1. KIRKKOVUODEN 3. SUNNUNTAI (III)
1L Neh. 8:2-4a, 5-6, 8-10
Ps. 19:8, 9, 10, 15. - vrt. Joh. 6:63b
2L 1. Kor. 12:12-31 tai 1. Kor. 12:12-14, 27
Ev. Luuk. 1:1-4, 4:14-21

31.1. KIRKKOVUODEN 4. SUNNUNTAI (IV)
1L Jer. 1:4-5, 17-19
Ps. 71:1-2, 3-4a, 5-6ab, 15ab+17. - 15a
2L 1. Kor. 12:31 - 13:13 tai 1. Kor. 13:4-13
Ev. Luuk 4:21-30
JUMALALLE VIHITYN ELÄMÄN PÄIVÄ

7.2. KIRKKOVUODEN 5. SUNNUNTAI (I)
1L Jes. 6:1-2a, 3-8
Ps. 138:1-2a, 2bc-3, 4-5, 7c-8. - 1ac
2L 1. Kor. 15:1-11 tai 1. Kor. 15: 3-8, 11
Ev. Luuk. 5:1-11

14.2. KIRKKOVUODEN 6. SUNNUNTAI (II)
1L Jer. 17:5-8
Ps. 1: 1-2, 3, 4+6. - Ps. 40:5a
2L 1. Kor. 15: 12, 16-20
Ev. Luuk. 6: 17, 20-26
SAIRAIDEN PÄIVÄ
Ensi keskiviikkona on paasto- ja abstinenssipäivä.

Fidesin vuosi 2010 (73. vuosikerta)

numero	*aineisto*	*aika**						
01	01.01.	15.01.-14.02.	05	09.04.	23.04.-23.05.	10	03.09.	17.09.-10.10.
02	29.01.	12.02.-07.03.	06	07.05.	21.05.-13.06.	11	24.09.	08.10.-07.11.
03	19.02.	05.03.-28.03.	07	28.05.	11.06.-01.08.	12	22.10.	05.11.-28.11.
04	12.03.	26.03.-25.04.	08	16.07.	30.07.-29.08.	13	12.11.	26.11.-19.12.
			09	13.08.	27.08.-19.09.	14	03.12.	17.12.-23.01.

*) Ensimmäinen päivämäärä osoittaa lehden ilmestymispäivän ja jälkimmäinen päivämäärä ilmaisee sen päivämäärän, johon asti ohjelma- ja tapahtumailmoitukset annetaan.

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

Paino / tryck

I-print Oy, Seinäjoki

Internet

katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser

info@catholic.fi

Membership fee of the Diocese

Receiver:
Katolinen kirkko
Suomessa

Bank account:
NORDEA
101430–237491

Reference number:
90010

More information:
www.catholic.fi/
hiippakunta/maksu/

Paavi hyväksyi sankarilliset hyveet:

Pius XII:n ja Johannes Paavali II:n autuaaksi julistaminen on nyt mahdollista

”Pyhät ovat osa kirkon nykyisyyttä ja tulevaisuutta”

Joulukuun 19. päivänä paavi **Benedictus XVI** otti vastaan pyhäksi julistamisen kongregaation jäseniä, neuvonantajia, postulaattoreita ja virkailijoita viraston 40-vuotispäivän kunniaksi.

”Pyhät eivät ole menneisyyden edustajia, pikemminkin he muodostavat osan kirkon ja yhteiskunnan nykyisyydestä ja tulevaisuudesta... Näiden eri puolilta maailmaa peräisin olevien erityislaatuisten uskovien elämässä on tunnusomaista heidän suhteensa Herraan... ja kiinteä dialogi hänen kanssaan” Pyhien elämä paljastaa myös ”jatkuvan evankelisen täydellisyyden etsinnän, keskinkertaisuuden hylkäämisen ja pyrkimyksen kohti täydellistä riippuvuutta Kristuksesta”, paavi sanoi puheessaan.

”Kirkon tunnustaman pyhyyden tärkeimmät vaiheet —autuaaksi julistaminen ja pyhäksi julistaminen— liittyvät toisiinsa johdonmukaisella tavalla... Asteittainen lähestyminen kohti ’valon täyteyttä’ tulee ainutlaatuisella tavalla esiin kuljettaessa vaiheesta toiseen”, sanoi paavi.

Matka autuaaksi julistamisesta kanonisaatioon ”sisältää tapahtumia, joilla on suuri uskonnollinen ja kulttuurinen merkitys. Siinä liturgiassa lausuttu rukous, kansanomainen hurskaus, hyveiden noudattaminen, historiallinen ja teologinen tutkimus ja ’ylhäältä tulevien merkkien’ tarkkaileminen liittyvät toisiinsa ja rikastuttavat toisiaan... Totuus on, että pyhien antama todistus tuo esiin aina uusia näkökulmia evankeliumin sanomasta ja tekee ne tunnetuiksi”.

Paavi toisti joitakin arkkipiispa **Angelo Amaton** S.D.B., pyhäksi julistamisen kongragaation prefektin, avauspuheessaan esittämiä ajatuksia, vahvistaen sen, että pyhyyden tunnistamisen prosessissa tulee esiin hengellinen ja pastoraalinen rikkaus, joka koskee koko kristillista yhteisöä. Pyhyys, toisin sanoen ihmisten ja inhimillisen todellisuuden muuttuminen ylösnousseen Kristuksen kuvan kaltaisuuteen, kuvaa Jumalan pelastussuunnitelman päämäärää.

Pius XII:n prosessi vihdoin eteenpäin

Kongregaation esityksen mukaan paavi Benedictus vahvisti suuren joukon ”pyhimystiellä” ansioituneiden ihmisten sankarillisia hyveitä. Näiden joukossa oli myös paavi Pius XII, jonka on siis voitu osoittaa toimineen elämässään esimerkillisesti ja noudattaneen sankarillisia hyveitä. Pyhän isän päätös edetä tässä prosessissa osoittaa samalla vääriksi ne väitteet, ettei Pius XII tehnyt juuri mitään juutalaisten auttamiseksi toisen maailmansodan aikana. Nyt tarvitaan enää kaksi ihmettä, jotta hänet julistettaisiin virallisesti pyhäksi.

Paavi Pius XII, siviilinimeltään Eugenio Pacelli, muistetaan erityisesti toisen maailmansodan ajan paavina. Kun jotkut sanovat, ettei hän protestoinut juutalaisten keskitysleireille kuljettamista ja tuhoamista vastaan, kirjalliset todisteet ja todistajat puhuvat toista. Ne todistavat hänen toimistaan juutalaisten puolustamiseksi. Selvitykset hänen asioihin puuttumisestaan 4000 juutalaisen pelastamiseksi pelkästään Rooman ghetosta ja sijoittamiseksi luostareihin ja katolisiin kouluihin kumoavat väitteet hänen passiivisuudestaan.

Toukokuussa 2009 kardinaali Camillo Ruini, Italian piispainkokouksen edellinen puheenjohtaja, joka oli seminaristi sodan aikana, sanoi ettei hän voinut muistaa kenenkään puhuneen muuta kuin hyvää paavista siihen aikaan. Kukaan ei olisi kuvannut paavin reaktiota ”hiljaisuudeksi”, niin kuin sanottiin myöhemmin.

L’Osservatore Romanossa toukokuussa 2008 julkaistussa artikkelissa kardinaali Ruini kirjoitti, että ”on ilmeistä, että sen ajan ilmapiirissä ja kirkollisessa käytännössä, kun monet papit ja sääntökuntayhteisöt ja itse Vatikaanikin olivat ryhtyneet toimimaan ja pelastivat monia vainottuja juutalaisia... se ei olisi voinut tapahtua ilman paavin rohkaisua ja siihen antamaa lupaa”.

Helsingin piispa Gugliemus Cobben SCJ (vas.) ja monsignore Adolf Carling paavi Pius XII:n audienssilla ad limina -vierailun yhteydessä vuonna 1953.

Ruini kutsui väitteitä toimimattomuudesta pelkästään ”vihamieliseksi legendaksi”.

Johannes Paavali II:n prosessi eteni

Pius XII:a koskeva julistus ei ollut ainoa, jolla oli uutisarvoa. Benedictus XVI julisti myös paavi Johannes Paavali II:n osoittaneen elämässään ”sankarillisia hyveitä”. Paavin allekirjoituksella ja pyhäksi julistamisen kongregaation tuella he kaikki ovat astuneet askeleen eteenpäin tiellä pyhyyteen.

Edellisen paavin autuaaksijulistamisen on huhuttu tapahtuvan vielä tämän vuoden aikana.

Kun paavi vahvistaa kanonisoitavan osoittaneen elämässään sankarillisia hyveitä, tällaista henkilöä voidaan kutsua arvonimellä ”venerabile”, ”kunnioitettava”. Autuaaksi julistaminen voi seurata, kun tapahtuu ihme, jonka kirkko vahvistaa. Pyhäksi julistamista varten tarvitaan vielä toinenkin ihme. Vasta autuaita ja pyhiä voidaan muistaa liturgisesti.

KATT/VIS/CWNews

Avioliittokurssi 2010

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa klo 19.00

1. helmikuuta
15. helmikuuta
1. maaliskuuta
15. maaliskuuta
29. maaliskuuta

Marriage Course 2010

St. Henry’s parish hall at 7.00 PM

1st of February
15th of February
1st of March
15th of March
29th of March

KOULULAISTEN HIIHTOLOMALEIRI

STELLA MARISISSA
la 20.2. – la 27.2.2010
7 – 13 -vuotiaille

”PAPPI, LUKKARI, TALONPOIKA, KUPPARI…”

Täysihoitohinta: à 110,- / sisarukset 100,- / isoset 55,- (ei sisällä kuljetusta). Isoskoulutuksessa olleet pääsevät puolella hintaa, kun sitoutuvat auttamaan ohjelman toteuttamisessa. Ilmoittautuneet saavat tarkemmat ohjeet.

Lisätietoa ja ilmoittautumiset: Katekeettinen keskus: 09-2416095 tai katekeesi@catholic.fi. Henkilötietojen lisäksi ilmoittakaa lapsen allergiat tai muut rajoitteet.

ILOISTA YHDESSÄOLOA TURVALLISESSA YMPÄRISTÖSSÄ.

Kristittyjen ykseyden rukousviikko

Kristittyjen ykseyden ekumeenista rukousviikkoa vietetään aina 18. - 25. tammikuuta. Tänä vuonna teemana on ”Te olette tämän todistajat”, rukousviikko 2010.

Ekumeenista liikettä voidaan kuvata virtana, joka muodostuu pikku purojen yhdistymisestä. Yksi pieni puronen on rukousliike, joska ekumeeninen rukousviikko on saanut alkunsa yhdysvaltalaisen episkopaalisen papin Paul Wattsonin aloitteesta. Ensimmäistä kertaa rukousviikkoa vietettiin 1908.

1930-luvun Ranskassa katolinen isä Paul Couturier kehitti ajatusta ja pyrki saamaan rukousviikolle muodon, jossa kirkkokuntien ei tarvitse luopua omasta perinteestään.

Miljoonat ihmiset noin 75 maasta osallistuvat rukousviikon viettoon. Vuonna 1966 rukousviikon kansainvälistä englanninkielistä aineistoa alettiin valmistella yhteistyössä Kirkkojen maailmanneuvoston Faith and Order-komitean ja katolisen kirkon kristittyjen ykseyden edistämisen neuvoston toimesta. Vuodesta 1975 alkaen aineisto on valmisteltu eri puolilla maailmaa.

Pietarista Paavaliin

Rukousviikon ensimmäistä päivää 18. tammikuuta vietettiin katolisessa kirkossa ennen vuotta 1960 tapahtunutta liturgisen kalenterin muutosta apostoli Pietarin muistopäivänä. Paavi Johannes XXIII palautti apostoli Pietarin piispanistuimen juhlan alkuperäiselle paikalleen helmikuun 22. päivään. Niinpä Kristittyjen ykseyden rukousviikon ensimmäisellä päivällä ei enää meidän aikanamme ole samaa muistopäivän merkitystä kuin rukousviikkoperinteen alkutaipaleella.

Ruotsalainen katolinen professori ja kirjailija Gunnel Vallquist on pohdiskellut syitä siihen, että rukousviikko on aikanaan sijoitettu alkamaan nimenomaan Pietarin päivästä ja päättymään Paavalin käätymyksen muistopäivään. Hän päätyy siihen, että Pietarin juhlapäivä on ilman muuta selkeä ja edustava katolisen kirkon kannalta, kun taas Paavalin muistopäivää voidaan puolustaa sillä, että protestanttiset kirkot pitävät Paavalia esikuvallisena kristittynä.

Dominikaani-isä Martti Voutilainen teki eläessään merkittävää työtä rukousviikon tunnetuksi tekemiseksi. Julkaisussa Samalla asialla 1981 hän kirjoitti näin: ”Olivatpa totutut rukouksen muodot millaiset tahansa, rukousviikon sanoma on sama: vain Jumala voi johdattaa meidät yhteen, vain hän voi koota lapsensa yhdeksi perheeksi ja vain hänen voimallaan on kristittyjen mahdollista antaa maailmalle se todistus, josta Kristus puhuu ja joka voi auttaa maailmaa uskomaan hänen lähetystehtäväänsä, siihen, ettei hän ole vain jonkin erityisen ryhmän, vaan koko ihmiskunnan Vapahtaja ja Pelastaja”.

KATT/SEN

Tapahtumia voi etsiä esim. Suomen ekumeenisen neuvoston verkkosivuilta: www.ekumenia.fi.

Rakkaus ja elämä

KATOLINEN PERHEKONGRESSI Jönköpingissä Ruotsissa 14.-16. toukokuuta 2010

PERJANTAI 14.5.

13.00 Tukholman piispa **Anders Arborelius** OCD: kongressin avaus

14.00 Venetsian patriarkka, kardinaali **Angelo Scola**: esitelmä “Jumalan suunnitelma miehelle ja naiselle avioliiton sakramentissa — kristillisen avioliiton salaisuus”

16.00 Keskustelua ryhmissä

18.00 Pyhä messu

19.30 Illallinen ja yhteinen illanvietto

LAUANTAI 15.5.

09.30 Päivän avaus

10.00 **Maria E. Fongen**, Oslo: esitelmä “Lasten oikeudet ja tilanne”

11.15 Keskustelua ryhmissä

12.30 Lounas

14.30 Birminghamin apulaispiispa **Williams Kenney** CP: esitelmä “Yhteiskunnalliset muutokset ja haasteet kristilliselle perheelle”

16.00 Keskustelua ryhmissä

18.00 Pyhä messu

19.30 Juhlaillallinen ja iltaviihdettä

SUNNUNTAI 16.5.

09.00 Ruusukko perheen puolesta eri kielillä

11.00 Kulkue Pyhän Franciscuksen kirkolta

12.00 Pyhä messu, jonka viettää piispa **Anders Arborelius** OCD

13.00 Lounas

Lapsille on tarjolla ohjelmaa esitelmien ja ryhmäkeskustelujen aikana, nuorille on tarjolla vaihtoehtoisia työryhmiä. Kongressi pidetään paikallisen korkeakoulun tiloissa. Perjantain ja lauantain messut vietetään Sofiakirkossa, sunnuntain juhlamessu Helluntaikirkossa.

Tule mukaan koko perheen kanssa! Koe katolisen uskon yhteisyyttä ja hanki uutta pääomaa perheesi arkeen.

Perhekongressin pääluennot simultaanitulkataan ja niiden jälkeen on myös englanninkielisiä työryhmiä. Mikäli ennakkoilmoittautuneita on tarpeeksi, suunnittelemme edullista yhteistä kuljetusta Suomesta. **Lisätietoja: perhe2010.wordpress.com sekä KATT.**

Kirjoja

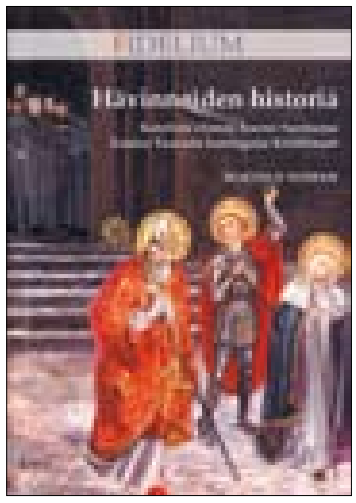

Magnus Nyman: Hävinneiden historia. KATT 2009. Sid. 309 sivua. 32 €.

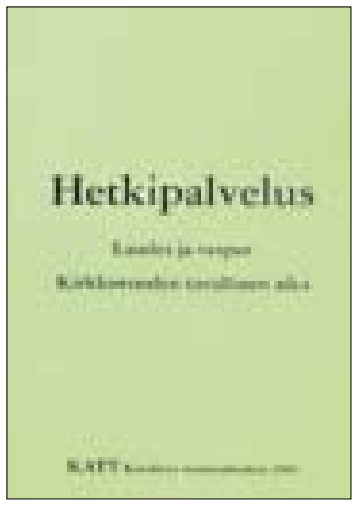

Hetkipalvelus. Laudes ja vesper. Adventti- ja jouluaika. KATT 2002. Nid. 337 sivua. 16 €.

Alexandre Havard: Johdatus katolisen kirkon yhteiskuntaopetukseen. KATT 2004. Nid. 128 sivua. 14 €.

Benedictus XVI: Spe salvi (Toivossa pelastetut). KATT 2008. Nid. 71 sivua. 9 €.

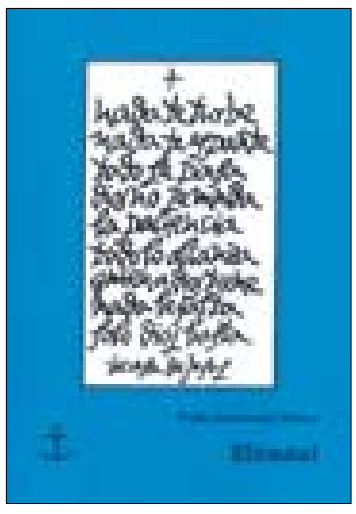

Pyhä Jeesuksen Teresa: Elämäni. KATT 1990. Nid. 322 sivua. 10 €.

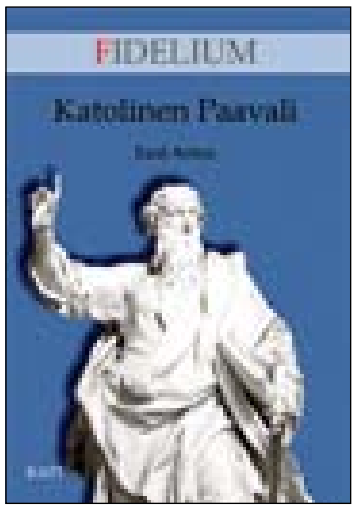

Emil Anton: Katolinen Paavali. KATT 2009 (Fidelium 01). Nid. 204 sivua. 16 €.

Nämä ja monia muita kirjoja saa Katolisesta tiedotuskeskuksesta. Käy paikan päällä tai tilaa kirjoja kotiin postiennakolla. Postituskulut 8 euroa alle 35 euron tilauksiin. www.catholic.fi/kirjamyynti.

Santi di Tito: Pyhän Tuomas Akvinolaisen näky. Pyhän Tuomaan muistopäivää vietetään tänä vuonna torstaina 28.1.

Jumala — Isä

Jumalaa nimitetään Isäksi seuraavista syistä:

1) Jumala on Isä siitä syystä, että hän loi meidät erityisesti kuvakseen ja kaltaisuuteensa. Tätä kuvaa hän ei painanut muihin, alempiin luomuksiinsa. ”Hän on sinun Isäsi, joka teki ja loi sinut” (5. Moos. 32:6).

2) Jumala on Isä, koska hän ohjaa meitä. Vaikka hän ohjaakin kaikkia, hän ohjaa meitä niin kuin herroja, muita taas niin kuin orjia. ”Sinun kaitselmuksesi, Isä, ohjaa (kaikkea)” (Viis.14:3). ”Suurella arvonannolla sinä ohjaat meitä” (Viis. 12:18).

3) Jumala on Isä, koska hän on ottanut meidät lapsikseen. Muille luoduille hän on antanut ikään kuin lahjoja, mutta meille hän on suonut perintöosan, koska olemme hänen lapsiaan. Koska olemme lapsia, olemme myös perillisiä. Apostoli sanoo: ”Te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne pelossa, vaan te olette saaneet lapseksiottamisen Hengen, jossa me huudamme: Abba! Isä!” (Room. 8:15).

Pyhä Tuomas Akvinolainen
(Herran rukouksen selitys,
suom. Seppo Teinonen)

Tro

”Min Herre och Gud, jag tror på dig! Jag tror fullt och fast av hela mitt hjärta allt, vad du har uppenbarat och genom din heliga katolska Kyrka lärt oss att tro, emedan du, den eviga sanningen har uppenbarat det, du, som varken kan bedragas eller bedraga. I denna tro vill jag leva och dö. Föröka, o min Gud, min tro! Amen!

Hopp

Min Herre och Gud, jag hoppas på dig! För Jesu Kristi förtjänsters skull hoppas jag av din oändliga barmhärtighet på mina synders förlåtelse, din nåd och det eviga livet. jag hoppas allt detta med fast förtröstan, emedan du, den allsmäktige, barmhärtige och trofaste Guden, har lovat mig det. I detta hopp vill jag leva och dö. Styrk, o Gud, mitt hopp! Amen!

Kärlek

Min Herre och Gud, jag älskar dig! Jag vill älska dig av hela mitt hjärta och över allting, emedan du har älskat mig först och bevisat mig så mycken godhet såväl till kropp som själ; men framför allt älskar jag dig, emedan du är min bäste Fader och det högsta, fullkomligaste goda, som är all kärlek värd. Av kärlek till dig vill jag även älska min nästa, vän som ovän, såsom mig själv. I denna kärlek vill jag leva och dö. Upptänd, o Gud, min kärlek till dig! Amen!”

Katolsk katekes
A/B Gustaf Lindströms boktryckeri
Stockholm 1937 s. VIII

Anna aikaa

Anna aikaa ajattelulle, se on voimien lähde
Anna aikaa leikille, se on ikuisen nuoruuden salaisuus
Anna aikaa lukeaksesi, se on viisauden lähde
Anna aikaa rukoilulle, se on suurin voima maan päällä
Anna aikaa rakastaa ja tulla rakastetuksi, se on jumalainen etuoikeus
Anna aikaa olla ystävällinen, se on tie onneen
Anna aikaa hymyilyyn, se on sielun musiikkia
Anna aikaa antamiselle, päivä on liian lyhyt itsekkyydelle
Anna aikaa työntekoon, se on lahja menestykseen
Anna aikaa armeliaisuudelle, se on tie taivaiseen.

Vanha kelttiläinen rukous erään keskiaikaisen kirkon seinällä Cornwallissa. Ruotsinkielestä vapaasti suomentanut Pentti Hongisto.

Tag tid

Tag tid att tänka, det är kraftens källa.
Tag tid att leka, det är hemligheten med den eviga ungdomen.
Tag tid att läsa, det är visdomens fontän.
Tag tid att be, det är den största makten på jorden.
Tag tid att älska och att bli älskad, det är ett gudasgott privilegium.
Tag tid för att vara vänlig, det är vägen till lycka.
Tag tid för att le, det är själens musik.
Tag tid för att ge, dagen är för kort för att vara egoistisk.
Tag tid för att arbeta, det är framgångens gåva.
Tag tid för att vara barmhärtig, det är vägen till himmelen.

Gamla keltiska bönen, TAG TID, finns inristad på en kyrkovägg i en medelålders kyrka i Cornwall.

Rukouksen apostolaatti

Tammikuu

Että nuoret oppisivat käyttämään sosiaalista mediaa henkilökohtaisen kasvunsa tueksi ja yhteiskunnan palvelemista varten.

Että kaikki Kristukseen uskovat ymmärtäisivät, että yksеys kristittyjen kesken on välttämätön evankeliumin tehokkaaksi julistamiseksi.

Helmikuu

Että tiedemiehet ja älymystö etsiessään vilpittömästi totuutta tulisivat tuntemaan ainoan oikean Jumalan.

Että kirkko tietoisena olemukseensa kuuluvasta lähetystyön tekemisestä pyrkisi seuraamaan Kristusta uskollisesti ja julistamaan hänen ilosanomaansa kaikille kansoille.

Böneapostolatet

Januari

Att ungdomarna får växa och mogna och på ett klokt sätt använda sig av modern kommunikationsteknik.

Att de kristna lever i sann gemenskap, så att de på ett trovärdigt sätt kan förmedla nyheten om Jesus Kristus.

Februari

För akademiker, att de genom sin forskning får hjälp att lära känna, älska och tjäna den allsmäktige Guden.

Att alla kristna känner ansvar för att sprida evangeliet om Jesus Kristus.

Remontti alkaa, tukea tarvitaan

Pyhän Henrikin katedraalin remontti alkaa keväällä Museovirastolta saadun avustuksen turvin.

Vauriot havaitaan ja hätäkorjaukset alkavat

Ikkunaremontin yhteydessä kirkkoherra Marino Trevisini huomasi silmin nähden havaittavissa olevia rakennevaurioita kellotornin rakenteissa. Vieraillessaan katedraalissa Museoviraston edustaja Martti Jokinen yhtyi isä Trevisinin näkemykseen: Pyhän Henrikin katedraalin kellotornissa ja myöhemmin myös kattorakenteissa todettiin vaurioiden olevan varsin vakavia. Yliarkkitehti Martti Jokinen katsoi syksyllä 2008, että turvallisuustarkastus tulee tehdä välittömästi Helsingin kaupungin rakennusvalvontaviraston toimesta.

Turvallisuustarkastusten tekeminen perustuu maankäyttö- ja rakennuslainsäädäntöön, jossa käsitellään mm. rakennusten olennaisia teknisiä vaatimuksia, kuten rakennusten lujuus ja vakaus, sekä myös käyttöturvallisuuteen liittyviä kysymyksiä ja näkökohtia. Rakennusvalvontaviraston toimeenpanemaa turvallisuustarkastusta täydensi edelleen VTT:n tutkimukset. VTT (Valtion teknillinen tutkimuskeskus) on Pohjois-Euroopan suurin soveltavaa tutkimusta tekevä organisaatio, joka tuottaa monipuolisia teknologia- ja tutkimuspalveluja sekä kotimaisille että kansainvälisille asiakkailleen, yrityksille ja julkiselle sektorille. VTT on osa Suomen innovaatiojärjestelmää ja kuuluu työ- ja elinkeinoministeriön hallinonalaan.

Turvallisuustarkastus jäi kuitenkin puutteelliseksi vaikka jo kyseessä olevan tarkastuksen pohjalta voitiin todeta kolme turvallisuutta uhkaavaa riskitekijää katedraalin kellotornissa ja katossa. Helsingin kaupunki vaati edellä mainittujen yleistä turvallisuutta uhkaavien rakenteiden korjaamista välittömästi kirkon sulkemisen uhalla.

Hätätyöt aloitettiin 5.12.2008. Rakennushistoriallisesti arvokkaan, suojellun kohteen korjaus – myös silloin kun kyseessä on hätäkorjaukset - tehdään mm. korjausmenetelmien ja materiaalien suhteen tarkoin neuvotellen yhteistyössä Museoviraston sekä Helsingin rakennusvalvontaviraston kanssa. Pieniäkin korjauksia suojellussa kohteessa tekevälle firmalle asetetaan paljon vaatimuksia; firmalla on mm. oltava kokemusta saman suojelutason omaavien rakennusten restauroinnista. Hätäkorjausten tekijä löytyi Virosta. A.P.I.Servicellä on monipuolinen kokemus restaurointityyppisestä korjaamisesta.

Helsingin kaupungin rakennusvalvonta katsoi tarpeelliseksi vaatia perusteellisen kuntokartoituksen ja kuntotutkimuksen tekemistä, missä tuli kiinnittää erityistä huomiota rakenteiden kantokykyyn ja kestävyyteen. Hätätöiden valmistuttua tähän työhön alettiin etsiä sopivaa firmaa julkisen hankintamenettelyn kautta. Menettelyssä painotettiin erityisesti vaatimusta siitä, että tarjouksen antajalla tulee olla erityistä pätevyyttä mm. vanhojen rakenteiden tuntemisessa, restauroinnissa ja konservoinnissa sekä poikkitieteellistä osaamista ja kykyä vanhan ja uuden teknologian yhteensovittamisessa.

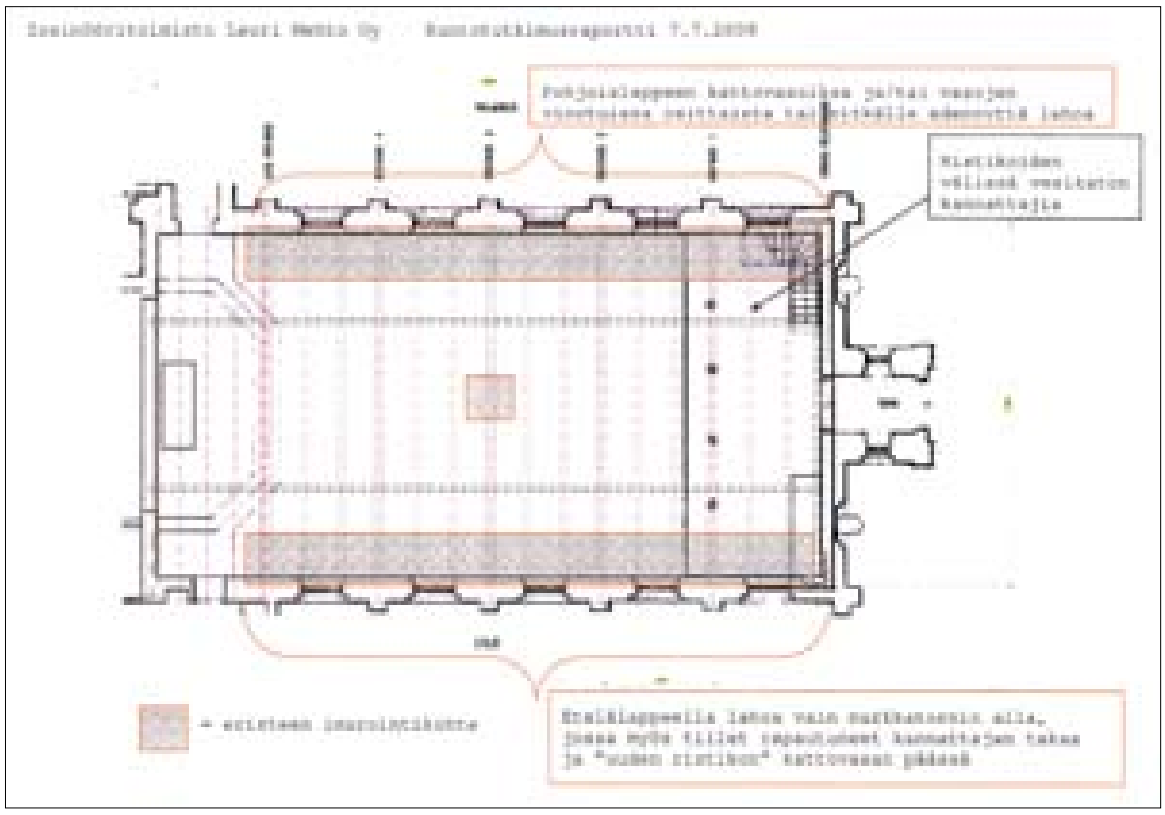

Kirkon päälaivasta tehty kuntotutkimusraportti.

Kuntokartoitus ja kuntotutkimus

Seurakunnan talousneuvosto päätyi valinnassaan insinööritoimisto Lauri Mehtoon. Työ aloitettiin kuntokartoitusosuudella. Kuntokartoitus tarkoittaa silmämääräistä rakenteiden ja materiaalien tarkastusta, jossa saatetaan myös tehdä joitakin materiaaleja tai rakenteita rikkovia toimenpiteitä mm. erityyppisten mikrobinäytteiden analysoimiseksi. Kuntokartoituksessa määritellään ne ongelmakohdat tai -alueet, jotka tulevat vaatimaan tarkempaa tutkimusta. Kuntotutkimus osuus vastaavasti on hyvin tarkka ja yksityiskohtainen tutkimus, jossa aiemmin kuntokartoituksessa määriteltyihin ongelmakohtiin paneudutaan syvästi ja johon sisältyy myös näytteiden ottoja sekä analyysejä, kuten esim. rakenteiden kantavuutta koskevien laskelmien tekeminen.

Katedraalin kohdalla erityistä huomiota kiinnitettiin luonnollisesti katon rakenteisiin. Valitettavasti hyvin pian tarkempien tutkimusten aloittamisen jälkeen saatiin

YHTEISTYÖTAHOJA

Helsingin kaupungin rakennusvalvontavirasto

- rakentamista valvotaan, jotta turvallisuudelle, terveellisyydelle ja kaupunkikuvalle (esteettinen tasapaino) asetetut tavoitteet toteutuvat käytännössä kuten maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään.
- rakennusvalvonnalle kuuluu rakentamiseen ja rakennetun ympäristön hoitoon liittyvä neuvonta, valvonta ja lupakäsittely kuten esim. varmistaa, että kaavan tarkoitus rakennettaessa toteutuu. Rakennusvalvonnan tulee myös tukea hyvää rakentamiskulttuuria: rakentamista, joka perustuu ekologisesti ja sosiaalisesti toimiviin, elinkaariominaisuuksiltaan kestäviin ratkaisuihin.
- rakennusvalvonnan tehtäviin kuuluu lisäksi mm. liikkumiselle esteettömän asuinympäristön edistäminen ja naapurinäkökulman huomioon ottaminen.
- rakennuslupa on aina kirjallinen ja vaatii mm. arkkitehdin ja/tai rakennesuunnittelijan tekemät nk. pääpiirustukset mitkä sisältävät esim. kohteena olevan rakennuksen rakennekuvan, julkisivukuvan, asemakuvan ja leikkauspiirustuksen.
- rakennusvalvontavirasto on rakennustoimintaa valvovan rakennuslautakunnan valmistelu- ja toimeenpanoelin.

Museovirasto

- Opetusministeriön alainen virasto
- Museovirasto vaalii Suomen aineellista kulttuuriperintöä ja vastaa muinaisjäännösten, rakennusperinnön, kulttuurihistoriallisesti arvokkaan ympäristön ja kulttuuriomaisuuden suojelusta yhdessä muiden viranomaisten ja muun museolaitoksen kanssa – kyse ei ole pelkästään ns. vanhojen tai valikoitujen monumenttien vaalimisesta vaan sen rinnalla ovat tasapainossa työväenkulttuuri sekä teollisen yhteiskunnan ja nykyhetken tallennus ja tutkimus.
- tallentaa ja jakaa tietoa, kartuttaa ja esittelee kulttuurihistoriallista kansalliskokoelmaa, tutkii aineellista kulttuuriperintöämme ja kehittää sekä tukee kansallista museotointa palvellen kansalaisia, päättäjiä, museoalan ammattilaisia, tutkijoita ja opiskelijoita.
- Museoviraston ja suojelulainsäädännön historiasta:
  - yleiseurooppalaista valtavirtaa seuraten myös Ruotsissa suurvalta-aikana (1617-1721) kiinnostuttiin omasta historiasta ja muinaisjäännöksistä osittain liittyen ajan tieteellisiin harrastuksiin ja osittain myös, koska haluttiin nähdä oma menneisyys kunniakkaana ja mahtavana. Tällä oli myös sisä- ja ulkopoliittisia ulottuvuuksia.
  - Autonomian aikana Suomessa haluttiin aktiivisesti hahmottaa maan oma historia, ja restaurointinäkökulma tuli korjausrakentamiseen jo 1800-luvun puolivälistä lähtien.
  - Suomen ensimmäinen muinaismuistojen säilymistä valvonut valtiollinen toimielin, Arkeologinen toimisto, Arkeologisk Komission, perustettiin 19.6.1884
  - 1908 Arkeologisesta toimistosta tuli Muinaistieteellinen toimikunta.
  - 1972 perustettiin Museovirasto
  - vuonna 1666 julkaistiin muinaisjäännöksiä suojeleva plakaatti
  - vuonna 1883 muinaismuistoasetus
  - 1900-luvun loppupuoliskolla suojelulainsäädäntö kehittyi ja muinaismuistolaki astui voimaan 1963 ja vuotta myöhemmin rakennussuojelulaki (uudistus 1985). Kehityksen myötä kulttuuriympäristö integroitui maankäytön suunnitteluun ja maankäyttö- ja rakennuslaki astui voimaan vuonna 2000.

Opetusministeriö

- toiminnan tavoitteena on taata kansalaisten mahdollisuudet kehittää itseään koulutuksen ja kulttuuripalvelujen avulla sekä turvata työelämän vaatima ammattitaito, vahvistaa kansallista kulttuuria ja edistää kansainvälistä yhteistyötä.
- Opetusministeriö johtaa ja kehittää Suomen koulutus-, tiede-, kulttuuri- ja liikuntapolitiikkaa. Ministeriön vastuulle kuuluvat siten mm. koulutus, tiede, taide, kulttuuri, kirkollisasiat sekä alan kansainvälinen yhteistyö ja EU-asiat.
- ohjaa ja toteuttaa hallitusohjelmassa sovittuja toimia hallinnonalallaan ja keskeisiä keinoja tässä työssä ovat strategiset linjaukset, budjettivarojen jako sekä toimialan tulos- ja informaatio-ohjaus sekä lainsäädäntö.
- 2 ministerin ministeriö: opetusministeri Henna Virkkunen sekä kulttuuri- ja urheiluministeri Stefan Wallin.

Katedraalikirkko tarvitsee apuamme

huolestuttavia uutisia katon primaarien rakenteiden kunnosta. Erityisesti katedraalin pohjoissivulla olevien rakenteiden todettiin olevan niin heikossa kunnossa, että kirkko jouduttiin asettamaan välittömästi käyttökieltoon. Insinööritoimisto Lauri Mehto teki tarvittavat lujuuslaskelmat väliaikaistuentaa varten, niin että kirkko saatiin taas avattua muutaman viikon sulkemisen jälkeen. Tästä syystä katedraalimme kirkkolaivan oikealla sivulla on nähtävissä kertopuupalkkeja juuri niiden katon primaarirakenteiden kohdalla, jotka joko kokonaan tai huomattavissa määrin ovat menettäneet kantokykyään.

Rakennesuunnittelu

Tällä hetkellä käynnissä on rakennesuunnitteluosuus. Rakennesuunnittelu käytännössä tarkoittaa niiden ratkaisujen ja esim. rakennusmateliaalien etsimistä, joilla katedraalin remontti tullaan toteuttamaan. Tähän työhön valittiin insinööritoimisto Juhani Pentinmikko. Pääsuunnittelijana toimii Juhani Pentinmikko ja arkkitehtina Pirkko-Liisa Louhenjoki-Schulmann. Rakennesuunnittelu on kestänyt jo noin puolisen vuotta. Syynä työn hitaaseen edistymiseen on se, että kohde on valtakunnallisesti poikkeuksellisen arvokas kulttuurihistoriallinen rakennus, joka vaatii teknisesti enemmän kuin ns. tavanomaiset uudiskohteet. Lisäksi sekä Museoviraston että Helsingin kaupungin rakennusvalvontaviraston täytyy hyväksyä kaikki suunnitelmat. Molemmat edellä mainituista virastoista ovat myös aktiivisesti mukana suunnitteluprosessissa ja ottavat kantaa siihen, millaisia teknisiä ratkaisuja korjausprosessissa tullaan käyttämään, niin että korjaus tullaan tekemään alkuperäisiä tekniikoita, materiaaleja ja mahdollisimman paljon alkuperäistä rakennetta säästäen. Rakennesuunnittelun aikana kuntotutkimusta on jouduttu vielä tarkentamaan.

Taloudelliset näkökohdat

Lainsäädäntö useassa kohdin edellyttää historiallisesti, kulttuurihistoriallisesti tai ja rakennustaiteellisesti arvokkaiden rakennusten tai ympäristöjen suojelemista ja säilyttämistä. Hiippakunnan taloudellinen tilanne on ollut huono jo vuosikausia, ja maailmantalouden heikentyminen on vaikuttanut myös hiippakuntamme talouteen ja edelleen seurakunnan talouteen. Vatikaani ei avusta hiippakuntaamme, sillä sen omaisuus koostuu pääosin nk. kiinteästä omaisuudesta, jota se maailmanperintökohteena vaalii ja säilyttää. Niin kutsutut läntiset hiippakunnat, joihin Helsingin hiippakunta kuuluu, ovat taloudellisesti täysin omavaraisia yksiköitä ja niiden tulee yhteiskuntaan integroituna toimia ko. yhteiskuntajärjestelmän puitteissa itsenäisinä. Suomessa katolisella kirkolla ei ole veronkanto-oikeutta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että voidaksemme toteuttaa tämän kaltaisia välttämättömiä rakennus- tai korjausprojekteja, tarvitsemme kaikkien hiippakuntalaisten taloudellista tukea, mutta huomioiden hiippakuntamme demografisen rakenteen ja jäsenmäärän tarvitsemme myös valtion avustuksia sekä avustuksia esim. yksityisiltä säätiöiltä. Totean edelleen, kuten piispa Teemu hiippakuntakirjeessä ja seurakuntakirjeessä (postitettu jokaisen hiippakuntalaisen kotiin) kirjoittaa: ”Voidaksemme hakea tukea mm. säätiöiltä ja/tai valtionavustusta meidän tulee voida osoittaa, että myös hiippakuntalaiset merkittävässä määrin ottavat osaa kustannuksiin. Hiippakuntalaisten aktiivisuus antaa myös signaalin yhteiskunnalle siitä, kuinka paljon katedraalia todella arvostetaan.” Mikäli emme saa riittävää rahoitusta, se pahimmassa tapauksessa johtaa kylmästi edellä mainitun lainsäädännön puitteissa Helsingin kaupungin rakennusvalvontaviraston toimesta kirkon sulkemiseen uudelleen.

Anu Salminen

Helsinki, 4. tammikuuta 2010

Rakkaat hiippakuntalaiset,

Pyhän Henrikin katedraali on valtakunnallisesti tärkeä kulttuurihistoriallinen rakennus, mutta ennen kaikkea se on meidän tärkein kirkkomme, hiippakuntamme katedraali. Katedraali on myös kaikkien Suomen katolilaisten yhdistäjä, kuin kuva hiippakunnasta ja koko laumasta. Tämä tarkoittaa, että meillä kaikilla on suuri vastuu tämän katedraalin säilymisestä tuleville sukupolville.

Katedraalin katto on kiireellisen ja perusteellisen korjauksen tarpeessa. Katon kantavissa rakenteissa on löydetty merkittäviä ja vakavia vaurioita. Viime kesänä viranomaiset panivat katedraalin jo lyhyeksi ajaksi käyttökieltoon.

Tämän vuoden aikana asiantuntijat ovat perusteellisesti tarkastaneet kattorakenteita. Sen pohjalta on tehty suunnitelma, kuinka katedraali voidaan korjata ja restauroida. Kustannukset nousevat viimeisten laskelmien pohjalta mahdollisesti jopa miljoonaan euroon.

Meidän välitön ongelmamme on löytää rahoitus näihin välttämättömiin töihin. Voidaksemme hakea tukea mm. säätiöiltä ja/tai valtionavustusta meidän tulee voida osoittaa, että myös hiippakuntalaiset merkittävässä määrin ottavat osaa kustannuksiin. Hiippakuntalaisten aktiivisuus antaa myös signaalin yhteiskunnalle siitä, kuinka paljon katedraalia todella arvostetaan.

Jos emme saa riittävästi rahoitusta, se pahimmassa tapauksessa johtaa kirkon sulkemiseen uudelleen.

Olisi toivottavaa, että jokainen aikuinen hiippakuntalainen osallistuisi vähintään 40 euron summalla katedraalin korjaamiseen. Hiippakunta on perustanut restaurointityötä varten oman tilin, johon lahjoitussummat tulee osoittaa. REMONTTITILI 174530-92959 ja viitenumero 3007.

Kiitän teitä sydämellisesti ymmärryksestänne ja avustanne.

Tervehdin teitä lämpimästi Kristuksessa

+ Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

Helsingfors, 4.01.2010

Kära Vänner,

St. Henriks’ katedralen är ett betydande nationellt kulturarv och en kulturhistoriskt värdefull byggnad. Farmför allt är den vårt stifts enda katedralkyrka. Katedralen är även den sammanbindande länken mellan oss finländska katoliker. Det betyder att vi alla har ett speciellt ansvar för att bevara byggnaden och på detta sätt föra tron vidare till kommande generationer.

Taket på vår katedral är i brådskande behov av en grundlig reparation. Man har identifierat betydande och allvarliga brister i takets bärande strukturer. Många av er kanske mins att myndigheterna, förra sommar, stängde katedralen för en kortare tid.

Under det gånga året har specialister grundligt undersökt byggnadens takstukturer. På basen av denna undersökning har man uppgjort en plan hur katedralens tak kan repareras. Enligt de senaste beräkningarna uppgår kostnaden för detta arbete till närmare en miljon euro.

Vårt omedelbara problem är att hitta finansiering för dessa nödvändiga arbeten. För att kunna ansöka om stöd av potentiella finansiärer måste vi kunna påvisa att också alla katoliker i Finland på ett betydande sätt deltar i kostnaderna. Ett aktivt deltagande av alla katoliker i Finland skulle ge en stark signal till hela samhället hur mycket man uppskattar och älskar St. Henriks’ katedralen.

Om vi inte lyckas samla ihop ett tillräkligt stort belopp för att täcka kostnaderna kan man i värsta fall hamna att stänga katedralen för en obestämd tid.

Det skulle vara önskvärt att varje katolik i vårt stift skulle stöda katedralens finansiering med minst 40:- euro. För reparationen har stiftet upprättat ett konto till vilket alla donationer skall betalas ”REMONTTITILI 174530-92959 referensnummer 3007”.

Jag tackar er.

Med vänlig hälsning i Kristus,

+ Teemu Sippo SCJ
Biskopen av Helsingfors

Tälläistäkin jälkeä on löytynyt kirkon rakenteista.

HELSINKI

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALISEURAKUNTA

Pyhän Henrikin aukio 1 A, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl), 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja ja perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe messu 18.00, ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

17.1. su pyhän Henrikin juhla: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
19.1. ti 14.00 seniorit: messu ja kokous
23.1. la 10.00-12.30 uskonnonopetus ensikommuuniota varten, 11.00 messu ranskaksi ja kirkkokahvit, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
25.1. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
26.1. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu
30.1. la 9.30–13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
1.2. ma 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
2.2. ti Herran temppeliintuominen: 18.00 messu
6.2. la 11.00 diakoniksi vihkiminen, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
8.2. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
9.2. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu
11.2. to 18.00 elokuvakerho
13.2. la 10.30–13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu, karnevaalit seurakuntasalissa
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 10.30-13.00 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
15.2. ma 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
16.2. ti 14.00 seniorit: messu ja kokous, 16.30-18.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 17.1., 21.2. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 24.1. su 16.00

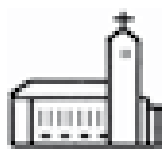

PYHÄN MARIAN SEURAKUNTA

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu suomeksi, su 10.00 päämessu suomeksi, kirkkokahvit, 11.30 messu, kirkkokahvit (1. su ruotsi; 2. ja 4. su lastenmessu; 3. su vietnami; 5. su saksa), kuukauden 2. su 16.00 messu espanjaksi, kuukauden 3. su 16.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi, kirkkokahvit. Ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu, la 9.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkorukous, to ja pe adoraatio 18.30-19.00. Rippitilaisuus ti, ke, to, pe, la 17.30–18.00, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Confessions Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30–18.00, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55.

16.1. la 9.30 messu suomeksi tai ruotsiksi/Mässa på finska eller svenska, 10.00-14.00 lauantaikurssi/Lördagskursen Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, Cafe Maria seurakuntasalissa, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
18.1.-25.1. Ykseyden rukousviikko
19.1. ti 18.30 ensikommuuniolasten vanhempainilta seurakuntasalissa
23.1. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 sakramenttiopetus Englantilaisessa koulussa (vahvistus ja ensikommuunio), 18.00 iltamessu suomeksi
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu lapsille, 16.30-17.30 adoraatio, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
30.1. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu saksaksi/Messe auf Deutsch, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.2. ti Herran temppeliintuominen: 18.00 iltamessu suomeksi
6.2. la 9.30 messu suomeksi tai ruotsiksi/Mässa på finska eller svenska, 10.00-14.00 lauantaikurssi/Lördagskursen Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 18.00 iltamessu suomeksi
13.2. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 sakramenttiopetus Englantilaisessa koulussa (vahvistus), 18.00 iltamessu suomeksi
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu lapsille, Cafe Maria seurakuntasalissa, 16.00 messu espanjaksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 iltamessu suomeksi

TURKU

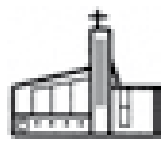

PYHÄN BIRGITAN JA AUTUAAN HEMMINGIN SEURAKUNTA

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi/Mass in English or Latin. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

16.1. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
19.1. ti 19.00 informaatiokurssi
23.1. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.15 maalauskerho
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 Mass in English
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
2.2. ti 19.00 miestenpiiri
6.2. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi
9.2. ti 19.00 teologinen opintopiiri
12.2. pe 18.00 messu Porissa
13.2. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.15 maalauskerho
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 Mass in English

Ruusukko sunnuntaisin ennen päämessua klo 10.00.

DIASPORA
Ahvenanmaa: 16.1. la 10.00
Eurajoki: 24.1., 14.2. su 15.00
Pori: 12.2. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

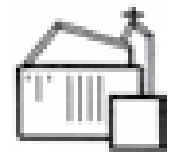

PYHÄN OLAVIN SEURAKUNTA

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English. Ma 18.00 messu ja 18.30 adoraatio (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6), ti 7.00 messu, ke 18.00 messu ja 18.30 adoraatio, to 7.00 messu, pe 7.00 messu ja 18.00 adoraatio, la 9.00 messu. Rippitilaisuus ke ja su puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan. Confessions on Wednesdays and Sundays 30 mins before Mass and on request.

16.1. la 9.00 lauantaikurssi, 12.15 messu
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English
19.1. ti pyhä Henrik: 18.00 messu
23.1. la 9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
25.1. ma pyhän Paavalin kääntymys: 18.00 messu
27.1. ke 14.00 seniorit
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English, 18.00 messu Kuopiossa burmalaisille
2.2. ti Herran temppeliintuominen: 18.00 messu
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English
12.2. pe 18.00 messu Kiteellä
13.2. la 9.45 uskonnonopetus Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 13.2. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 14.2. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 12.2. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 24.1., 28.2. su 17.00, 31.1. su 18.00 messu burmalaisille
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 23.1., 27.2. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 23.1., 27.2. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu, 26.2. pe 18.00 messu burmalaisille
Varkaus (ort. kirkko, Taipaleentie 26): 13.2. la 15.00

USKONNONOPETUS
16.1., 20.2. la 9.00

SENIORIT
27.1., 24.2. ke 14.00

TAMPERE

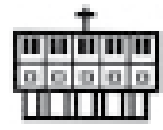

PYHÄN RISTIN SEURAKUNTA

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu englanniksi/Mass in English. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
19.1. ti pyhä Henrik: 18.00 iltamessu, 18.45 luento pyhästä messusta seurakuntasalissa
21.1. to 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
22.1. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 16.30 ekumeeninen hartaus, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
28.1. to 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
29.1. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
30.1. la 18.00 perheillallinen seurakuntasalissa
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.2. ti Herran temppeliintuominen: 18.00 messu
4.2. to 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
5.2. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
6.2. la 9.30 katekeesi, 14.00 perhemessu
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
11.2. to 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
12.2. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen

PERHEILLALLINEN SEURAKUNTASALISSA – FAMILY DINNER IN THE PARISH HALL
30.1. klo 18.00, 27.2. klo 18.00, 27.3. klo 18.00

LASTENKERHO
16.1. klo 10.30, 20.2. klo 10.30, 17.4. klo 10.30, 15.5. klo 10.30

MESSUT PUOLAKSI – MSZE PO POLSKU
17.1. klo 14.00, 21.2. klo 14.00, 21.3. klo 14.00

KATEKEESI SEURAKUNNASSA
6.2. klo 9.45, 13.3. klo 9.45

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 7.2., 7.3. su 15.00
Kokkola (ev.lut. kirkon srksali, Oravankatu 29): 14.2., 14.3. su 18.00 (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 31.1., 28.2., 28.3. su 16.00
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 22.1., 19.2., 19.3. pe 18.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 30.2., 13.2., 27.2., 13.3., 27.3. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 31.1., 14.2., 28.2., 14.3., 28.3. su 12.00
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 23.1., 20.2., 20.3. la 16.00
Vaasa (ort. kirkon srksali, Koulukatu 45): 30.1., 13.2., 27.2., 13.3., 27.3. la 16.00

KOUVOLA

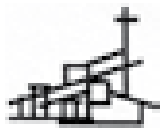

PYHÄN URSULAN SEURAKUNTA

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 18.00 messu
19.1. ti pyhä Henrik: 18.00 messu
21.1. to 18.00 iltamessu
22.1. pe 18.00 ekumeeninen vesper kirkossamme
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 18.00 messu
28.1. to 18.00 iltamessu
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 11.00 kynttilänpäivän juhlamessu ja kulkue
4.2. to 18.00 iltamessu
5.2. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 11.00 messu
11.2. to 18.00 iltamessu
13.2. la 13.00 perhemessu
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 11.00 messu
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen

DIASPORA
Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 24.1., 28.2. su 11.00
Kotka (Hovisaaren ev.lut. srk-talo, Ruununmaankatu 3): 14.2. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 6.2. la 16.00
Lappeenranta (ort. kirkko): 17.1., 21.2. su 12.00

USKONNONOPETUS
Kouvola: 13.2. la 11.00-13.00, 13.00
Lahti (ort. kirkon tiloissa): 6.2. la 14.00-16.00

OULU

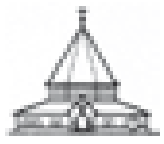

NASARETIN PYHÄN PERHEEN SEURAKUNTA

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Pe 17.00 ristintiehartaus ja messu. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA
Tornio (Kirkkokatu 13): 17.1., 7.2. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 24.1. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 14.2. su 17.30

TOIMISTOT

KATEKEETTINEN KESKUS

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Fax 09-5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi.

KATOLINEN TIEDOTUSKESKUS

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net. Avoinna arkisin 10-16.

KESKUKSET

STELLA MARIS

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793, fax 019-335892. Sähköposti stellamaris@elisanet.fi. Messut sunnuntaisin klo 10.00 ja keskiviikkoisin klo 16.00. Muina päivinä messu on klo 7.30.

STUDIUM CATHOLICUM

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi

Kirjasto on avoinna tiistaina ja torstaina klo 10-16 sekä keskiviikkona klo 10-18. **Kappelissa** vietetään messua maanantaina, keskiviikkona ja perjantaina klo 8.20. Torstaisin ekumeeninen rukoushetki klo 8.30. Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

SUOMEN CARITAS

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

TAPAHTUMIA

ACADEMICUM CATHOLICUM

Academicum Catholicumin ohjelma keväällä 2010
Verksamhetskalender för våren 2010

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarik. 3 b A, Helsinki. / Möteslokal är Studium Catholicum, Riddareg. 3 b A, Helsingfors. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille./ Öppet för alla.

Torstaina 18.2. kl. 18.00: Kevään ensimmäisessä kokouksessa vieraanamme on professori Christian Krötzl Tampereen yliopistosta: Hän puhuu aiheesta ”Pyhiinvaellukset Pohjoismaista keskiajalla” ./ Vårens första föredrag är av professor Christian Krötzl från Tammerfors Universitet:” Pilgrimsfärder från Norden”, på finska
Torstaina 18.3. klo 18.00: Isä Frans Voss, SCJ, puhuu otsikolla ”Parannuksenteko ja parantuminen” / Pater Frans Voss, SCJ, talar om ”Bot och bättring”, på finska
Torstaina 22.4. klo 17.30: AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.00 professori Åsa Ringbom Åbo Akademista puhuu Ahvenanmaan keskiaikaisista kirkoista ruotsiksi / Torsdagen 22.4. kl. 17.30 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. Ca. kl. 18.00 professor Åsa Ringbom, Åbo Akademi talar om ”Nya forskningsrön om de åländska medeltida kyrkorna”. HUOM. VUOSIKOKOUKSEN AIKA/ OBS. ÅRSMÖTETS TID
Torstaina 20.5. klo 18.00: Isä Antoine Lévyn, OP, englanninkielisen esitelmän aiheena on ”Millä tavalla skolastinen ajattelutapa syntyi” (How was the Scholastic Thinking born)/ Torsdagen 20.5. kl. 18.00 Fader Antoine Lévy, OP, talar på engelska om hur det skolastiska tänkandet blev till.

BIRGITTALAISJÄRJESTÖN MAALLIKKO-OBLAATIT

Birgittalaisjärjestön maallikko-oblaateilla on kokoukset Turun luostarissa, Ursininkatu 15 A, tammikuussa pe 29.1. alkaen kello 16.30 ja helmikuussa pe 26.2. klo 16.30. Kotisivu: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit

CATHOLIC STUDENTS' CLUB

cschelsinki.wordpress.com

Rosary and Holy Mass in Latin and English. St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00 - welcome:

Jan 26
Feb 9&23;
Mar 9&23
Apr 6&20
May 4&18

FRANSISKAANIMAALLIKOT OFS

Kokoonnumme keskiviikkoisin klo 17-19 p. Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Syksyn ja kevään aikana aiheenamme ovat suomennetut mietiskelyt fransiskaani-isä Henrik Roelvinkin OFM kirjasta Vem är du, Gud, och vem är jag? Meditationer för Franciskanska Lekmän. Kokouksiimme ovat tervetulleita kaikki, joilla on hyvä tahto.

Kevät 2010
62. toimintavuosi Suomessa

20.1. V mietiskely: Mitä teen? Minun kutsumukseni
17.2. Tuhkakeskiviikko. Ei kokousta. Otamme katumuksen tuhkaristin kukin omassa kirkossamme
17.3. VI mietiskely: Mitä teen maailmassa?
14.4. VII mietiskely: Miten elän kirkossa?
Maanantai 10.5. EUFRA-PÄIVÄ 2010 On fransiskaanimaallikoiden rukous- ja paastopäivä
19.5. VIII mietiskely: Yhteyteni Jumalaan ja ympäröivään maailmaan. Kevään viimeinen kokousilta.

GREGORIUS-YHDISTYS

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu **gregoriusyhdistys.wordpress.com**. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Nikodemus Heikman. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

JEESUKSEN PYHÄN SYDÄMEN MAALLIKOT (SCJ)

Moderaattori Wieslaw Swiech SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-5792426.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Harjuviita 18 A 28, 02110 Espoo, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

KIRJALLISUUSPIIRI

kokoontuu entiseen tapaan Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. krs, klo 18.00 seuraavina päivinä seuraavien kirjojen parissa:

18.1. Mikko Ketola: Professori Anni Isotalon tutkimuksia 1-4 (Marian koodi, Valkoisen meren timantit, Bosporin helmi, Vatikaanin vanki)
15.2. Manzoni: Kihlautuneet
15.3. Dante: Paratiisi
19.4. Leinonen: Myrtti ja alppiruusu
10.5. Timmermans: Muheva maa

Kaikki kirjoista ja kirjallisuudesta kiinnostuneet, tervetuloa!

KARMELIITTAMAALLIKOT

Hiljainen rukous (17.00-17.30) ja vesper (17.30-17.45) maanantaisin Pyhän Henrikin katedraalin sakramenttikappelissa. Tervetuloa!

RAKKAUDEN LÄHETYSSISARET

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Holy Mass in English on Monday at 9:00 AM. Adoration on Monday at 17:30

SEKALAISTA

SENIORIT

Hyvää Uutta Vuotta kaikille senioreille! Tiistaina 19. tammikuuta klo 14.00 messu Pyhän Henrikin katedraalissa ja sen jälkeen vuoden ensimmäinen kokoontuminen seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.*

”Te olette tämän todistajat” - Kristittyjen ykseyden rukousviikko 18. - 25.1.2010

Lauantaina 23.1. klo 19.30 - Kristittyjen yhteisen rukouksen ilta Helsingin tuomiokirkossa.
Kulkue Uspenskin katedraalista lähtee vigilian jälkeen klo 19.30 ja saapuu Tuomiokirkkoon n. klo 19.50. Ohjelmassa on laulua, rukousta ja puheenvuoroja eri kirkkokunnista: mm. oikeusministeri Tuija Brax, isä Antoine Lévy OP, Jukka Leppilampi. Musiikista ja laulatuksesta vastaavat Classic Praise: Leena Liimatainen, Tiina Sinkkonen, Lasse Riutamaa, Jari Metsämuuronen, soitinyhtye.

Sunnuntaina 24.1. - Ekumeeninen rukousvaellus
Klo 16 Hosanna Chapel, Sörnäisten rantatie 33 D; klo 17 Pyhän Kolminaisuuden kirkko, Unioninkatu 37; klo 18 Tuomasmessussa Elävän veden juhla, Mikael Agricolan kirkko, Tehtaankatu 23; saarna isä Heikki Huttunen, liturgia Matti Peiponen

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset **seuraavaan lehteen (2010/02) ajalle 12.2.-7.3.** on toimitettava viimeistään **29.1.2010** mieluiten sähköpostitse osoitteeseen **info@catholic.fi**. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Stella Maris muutosten edessä

Uudet tuulet puhaltavat Stella Mariksessa helmikuussa. Sisaret lähtevät pois.

Neljä vuotta sitten Lohjalle Stella Marisiin tuli hiippakunnan toimintakeskuksen lisäksi myös birgittalaissisarten luostari ja vieraskoti. Sisar Dia, sisar Bernabe, sisar Miriam, sisar Rose Marie ja sisar Gennarina ovat pitäneet huolta talosta ja sen vieraista, mutta tammikuussa birgittalaissisaret jättävät Stella Marisin.

Minne sisarten tie vie tammikuun jälkeen? Sisaret odottavat luottavaisin mielin tulevia tehtäviä birgittalaissisaren aamurukouksen sanoin: *Herra, osoita minulle tie ja tee minut halukkaaksi kulkemaan sitä.* On jo tiedossa, että kaksi sisarista lähtee Tallinnaan ja yksi Tanskaan.

Isä **Frans Voss** SCJ asuu Stella Marisissa papin asunnossa. Sisarten lähtö on iso muutos hänellekin.

Isä Frans, miltä tuntuu se, että birgittalaissisaret lähtevät Stelliksesta pois?

Oli suuria odotuksia monelta taholta, mutta oli myös koetettava, miten kovaa kalliota Suomen maapohja on. Alussa birgittalaissisarten oli alueella tehtävä suuri remontti, jotta he voisivat siellä rauhassa elää ja toimia. Alueella on useampia taloja. Jokaisella on oma tarkoituksensa: vieraskoti, retrettitalo, nuorisotalo, kirjasto, konferenssihuone ja pastorinasunto sekä sisarten oma luostari. Helposti unohdetaan, että heidän rukoilevainen elämäntapansa on myös vaativaa. Se kaipaa omaa aikaansa ja työrauhaa, puhumattakaan haastavista palvelutehtävistä. Sen lisäksi sääntönsä mukaan sisaret pyrkivät tulemaan toimeen omin voimin, mikä merkitsee ettei alueella ole muita työntekijöitä. Tämä rasittaisi budjettia liikaa. Taloudelliset vaikeudet eivät olleet suuria ongelmia.

Isä Frans Voss SCJ on toiminut Stella Mariksessa sisarten kappalaisena.

Löytyi hyvillä suhteilla apua remonttia varten sekä ylös että alaspäin, niin että neljän vuoden aikana laaja remontti oli suurin piirtein toteutettu tarmokkaan äiti Dian johdolla. Lopuksi on jäänyt vain kysymys, kuinka hiippakunnan ja muut ryhmät, sekä aikuiset ja nuoret, katoliset ja muut kristityt käyttäisivät Stelliksen tilat ja mahdollisuudet hyväkseen.

Olet nyt 4 vuoden aikana ollut birgittalaissisarten kanssa Stelliksessa, oliko tämä aika sisarten kappalaisena aivan hukkaan mennyttä aikaa, ilman merkitystä?

Ei toki, päinvastoin. Olen tullut heidän ansiostaan paremmaksi Jeesuksen Pyhän Sydämen papiksi. Oikeastaan olen 16 vuotta elänyt birgittalaissisarten kanssa, ensin pitkään aikaa Turussa ja sitten täällä. Stelliksessa olen käynyt jo vuodesta 1965 lähtien ja melkein joka vuosi olen ollut mukana leiritoiminnassa. Olen oppinut sisarilta olemaan kontemplatiivinen pappi toiminnassani, niin kuin oikeastaan minun veljeskuntani perustaja isä Leo Dehon toivoi meidän olevan. Meidän tehtävämmehän on edistää Jeesuksen Sydämen valtakuntaa ihmisten sieluissa ja yhteiskuntaelämässä, jossa tarvitaan kipeästi Jumalan rakkautta ja armahtavaisuutta. Sain täällä myös rauhassa kirjoittaa kolumnini. jotka toivottavasti hengittävät samaa mieltä. Olen kiitollinen sisarille heidän antamastaan hengellisestä tuesta, heidän kärsivällisyydestään, esirukouksistaan ja muusta avusta.

Mitä mieltä olet Stelliksen tulevaisuudesta? Onko sellaista löydettävissä?

Ilman muuta. Mutta mielestäni hiippakunnan täytyy syvästi pohdiskella Stelliksen tarkoitusta ja sen mahdolisuuksia sekä aikuisten että nuortenkasvatusta että leiritoimintaa varten. Nyt kun tilat ovat kunnossa olisi käytettävä niitä hyvin. Stelliksellä on tarjolla hiljaisuutta ja hiljentymisen siunausta, mutta paljon muutakin. Kaikki ajallaan, riippuen eri ryhmien tarpeista ja tarkoituksesta. Stella Maris tarvitsee tulevaisuudessa oman toimintaneuvoston, joka määrää keskuksen kehityslinjoja ja auttaa uutta johtokuntaa

Kaikki Stella Mariksessa vuosina 2006-2010 toimineet birgittalaissisaret.

Sisaret Miriam ja Bernabe puutarhatöissä.

tekemään yleisölle mielenkiintoista ja rakentavaa ohjelmatarjontaa. Hiippakuntalaisten, on ymmärrettävä, että sellainen keskus ei voi toimia ilmaiseksi. On oltava realisteja. Hengellisen elämän elpymisen ja hoidon on oltava prioriteettina. Tämä saa maksaa jotakin. Toisaalta jos vapaaehtoiset tulisivat runsaasti auttamaan kuten aikoinaan, kaikki sujuisi vielä paremmin. Sellaisia ajatuksia minulla on Stelliksen tulevaisuudesta.

Raija Markkula

Kirja vanhasta Stelliksestä

Espoon Westendissä sijainneesta vanhasta Stella Mariksesta kootut muistot on nyt julkaistu kirjana. Kirjan ovat toimittaneet Kalevi Vuorela, Raimo Painio ja Kati Pap-Dévényi. Kovakantisessa kirjassa on 117 sivua, mihin sisältyy runsas kuvaliite. Muistot ja kuvat ovat kerrassaan tutustumisen arvoisia myös niille, jotka eivät vanhassa Stelliksessä ikinä päässeetkään käymään!

Tilaukset: Padasjoen Kirjapaino Oy, Teollisuustie 15, 17500 Padasjoki, tel (03) 551 2186, fax (03) 551 3022, heikki.koskinen@padasjoenkirjapaino.inet.fi. Kirja hinta on 12,40 euroa + postitus. Tili: 143235-15169.

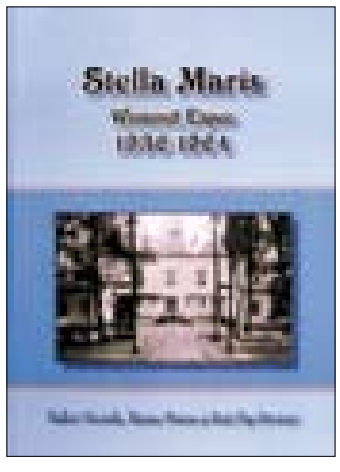

Kolumni

Ajattele globaalisesti, toimi paikallisesti!

Nykyajan suurin haaste on oppia ajattelemaan oikein globaalisesti. Jotkut ovat hyvin oppineet sen ja sanovat: kohtuus kaikessa. Toiset ovat ehkä oppineet sen jo liiankin hyvin niin, että he ovat jo ehtineet häiritä maailman rauhaisaa ja oikeudenmukaista kehitystä. Ilmeisesti ei ole helppoa jakaa maailman yhteisen hyvän kakkua oikein kaikkien maailman asukkaitten kesken.

Toisen maailmansodan jälkeen julistetut ihmisoikeudet ovat pyrkineet tekemään koko maailmalle tunnetuiksi ne prioriteetit, joiden varaan on rakennettava uutta maailmanjärjestystä, jotta keneltäkään ihmiseltä ei enää puuttuisi mahdollisuutta elää ihmisarvon mukaisella tavalla syntymästä kuolemaan saakka.

Kaikilla ihmisillä on synnynnäinen kaipaus elää ihmisarvonsa mukaisella tavalla missä maailman pikku kylässä tahansa he asuvatkin. Tutkimusten mukaan jo äitinsä kohdussa ennen syntymäänsä pieni ihminen kaipaa turvallisuutta, hyväksymistä ja tukea sekä äidiltään että isältään. Tämä on inhimillisen elämän perustarve, vaikka se ilmenee elämän myöhemmissä vaiheissa hiukan toisella tavalla. Turvallisuuden tarpeen tyydytys on tärkeä edellytys ihmisen täysikasvuiseksi aikuiseksi tulemiselle ja aikuisiässä se ilmenee kaipauksena ikuisiin arvoihin, Jumalan totuuden, hyvyyden ja kauneuden salaisuuksiin.

Ihminen kasvaa kieroon, jos hän ei saa turvallisuutta ikänsä ja kehityksensä tason mukaan. Jos hänen läheisensä eivät anna hänelle sitä, hän pyrkii jollakin tavalla kiinnittämään huomiota tarpeeseensa ja täten ikään kuin kerjää elämän turvallisuutta oman persoonansa eheyden kustannuksella.

On itsestään selvää, että lapset itse eivät pysty vetoamaan ihmisoikeuksiin saadakseen, mitä he todella tarvitsevat. Aikuisten tehtävä on antaa ne heille ja mikäli heiltä puuttuisi resursseja, heillä on oikeus pyytää apua kanssaihmisiltä, kunnalta tai valtiolta. Kuitenkaan ihmisoikeudet eivät ole niin kuin yksittäisiä raamatunlauseita, joilla voimme vaatia mitä tahansa ja ylimielisesti piiskata toisiamme, jos emme saa haluamaamme. Pikemminkin ihmisoikeuksien tarkoitus on ensi sijassa palvella yleistä hyvää, puolustaa ja järjestää yhteiskunnan ihmisystävällisyyttä, jotta mahdollisimman monet ihmiset voisivat elää rauhassa ja sovussa toistensa kanssa.

Mutta ”kohtuus kaikessa” ja ”maassa maan tavalla”! Joskus on oikeuksien yhteentörmäyksiä. Joskus on myös kulttuurieroja, jotka on otettava huomioon ihmisoikeuksien tulkinnassa. Valitettavasti niitä toistaiseksi ei vielä ole kylliksi huomioitu lainsäädännössä, jos ylipäänsä se olisi tarpeellista. Onhan olemassa myös terve talonpoikaisjärki, joka auttaa erottamaan olennaisen epäolennaisesta. Esimerkiksi, kun lainkuuliainen ajaa autoa maassa, jossa ihmiset noudattavat toisella tavalla liikennesääntöjä kuin hänen kotimaassaan, hän voi aiheuttaa onnettomuuksia, kun taas toiset helposti välttävät ne. Miksi? Juuri sen takia, että hän ajattelee ensi sijassa liikenteessä omia oikeuksiaan eikä osaa tai halua sopeutua paikallisen liikenteen yleiseen ajotapaan. Paikallisesti ajateltuna tämä ajotapa on aivan turvallinen ja ihme kyllä estää jopa liikenteen ruuhkautumasta.

Katolisen kirkon sosiaali- ja yhteiskuntaopissa on neljä pylvästä: ihmisarvo, subsidiaarisuus eli lähivastuu, solidaarisuus ja yhteinen hyvä. Yhdessä nämä palvelevat ihmisten kokonaisvaltaista integraatiota yhteiskuntaelämään.

Viimeisessä kiertokirjeessään ”Rakkaus totuudessa” paavi Benedictus XVI on käyttänyt tätä käsitettä 22 kertaa korostaen sitä kirkon sosiaaliopin kattavana ideana. Tämä oppi ei ole yliluonnollista viisautta, vaan niin kuin ihmisoikeudet luonnollisen viisaan pohdiskelun tulos. Sen takia hänen mielestään tavallinen järkevä ihminen, myös ateisti, voi ymmärtää sen.

Sitä paitsi ”kokonaisvaltaisen integraation” käsite on sopusoinnussa Jumalan rakkauden käskyn toisen osan kanssa, joka sanoo että on rakastettava lähimmäistään niin kuin itseään. Se muistuttaa Herramme kehotuksesta, että kaikki, minkä te tahdotte ihmisten tekevän teille, teidän on tehtävä heille (Mt. 7:12 ja Lk. 6:31).

Kirkon rakastaman subsidiaarisuuden eli lähivastuun ominaisuus on nimenomaan kunnioittaa ihmisten ja kansojen vapautta järjestää mahdollisimman pitkälle oma-aloitteisesti ja vastuullisesti dialogihengessä toimintansa yhteiskuntansa hyväksi.

Tällöin käytännössä paikallistasolla ihmisoikeuksien tulkinta ei saisi aiheuttaa turhia riitoja, koska se pitää silmällä kaikkien ihmisten yhteistä hyvää. Sen puolesta jokaisen on oltava valmis hiukan tinkimään omista oikeuksistaan. Se edistää tällä tavalla pysyvää rauhaa meissä itsessämme, elinympäristössämme ja maailmassa.

Kerran puhuessaan armahtavaisuuden ja laupeuden parantavasta merkityksestä sosiaali- ja yhteiskuntaelämässä tunnettu hengellisten kirjojen kirjoittaja Henri Nouwen muistutti kuulijoitaan siitä, että me ihmiset olemme kilpailevia olentoja. Haluamme aina olla parempia kuin muut jopa lainkuuliaisuudessa. Hänen mielestään meidän ei onnistuisi koskaan irrottautua tästä kilpailuhengestä, ellei Kristus, Vapahtajamme, auttaisi meitä ihmisiä välittämään toisistamme myötätunnon ja armahtavaisuuden hengessä.

isä Frans

SÄÄNTÖKUNTAMAALLIKOT SUOMESSA — OSA 4/7

Maallikkodominikaanit

Maallikkodominikaanien historia alkaa lähes yhtä aikaa Saarnaajien sääntökunnan eli dominikaanien syntymisen kanssa. Veljeskunta perustettiin 1216.

Dominicus oli piispansa Diegon ja muutamien muiden kanssa tehnyt saarnaretkiä harhaoppisia kataareja vastaan Etelä-Ranskassa. Kataarien naisilla oli yhteisöjä, jotka monessa suhteessa toimivat kuin katoliset luostarit. Monet köyhät katoliset perheet antoivat tyttärensä näihin yhteisöihin kasvatettaviksi. Diego päätti perustaa tähän tarpeeseen katolisen luostarin. Hän sai käytettäväkseen Prouillen hylätyn Neitsyt Marian kirkon rakennuksineen. Viimeistään vuonna 1207 yhteisö oli tarpeeksi tunnettu saadakseen lahjoituksia.

Luostari tarjosi kodin myös kääntyneille kataarinaisille, jotka kirkossa etsivät samaa elämänmuotoa, mihin he olivat hereetikkoina tottuneet. Luostari muodosti myös tukikohdan saarnaajille. Lisäksi luostari tarjosi kokoontumispaikan niille maallikoille, jotka halusivat liittyä joko nunniin tai saarnaamiseen antamalla itsensä ja voimavaransa sitoutuneina oblaatteina Prouillen luostarin hyväksi. (Oblaatti tarkoittaa uhria, uhrautunutta.)

Emme tiedä näistä 1200-luvun alun maallikko-oblaateista juuri mitään. Maallikkoliikkeet yleistyivät kirkossa 1100-1200-luvulla. Maallikkojen keskuudessa syntyi ns. parannuksentekijäryhmiä, joita oli monenlaisia. Naiset esim. saattoivat asua yhteisössä jonkin kirkon lähellä eläen yksinkertaista elämää ja tehden hyviä tekoja köyhien ja sairaiden avuksi. Nämä ryhmät kuuluivat yleensä piispan alaisuuteen. Kuitenkin fransiskaanit saivat paavilta vastuulleen kaikki Italian parannuksentekijäryhmät. Heille tehtiin myös oma sääntö 1216.

Otteita dominikaanien maallikkohaaran säännöistä:

”Jotkut maallikot, joita Pyhä Henki kutsuu elämään pyhän Dominicksen hengessä, liitetään sääntökuntaan erityisen lupauksen kautta, heitä koskevien sääntöjen mukaisesti.”

”Sekä hengellisessä elämässään että tavassaan palvella Jumalaa ja lähimmäisiään kirkossa maallikkodominikaaneilla on oma erityisleimansa. Dominikaanisääntökunnan jäseninä ja maallikkoina he osallistuvat sääntökunnan apostoliseen tehtävään opiskelemalla, rukoilemalla ja julistamalla”

”Pitäen silmiensä edessä esimerkkeinä pyhää Dominicusta, pyhää Katariina Sienalaista, samoin kuin kaikkia muita edeltäjiämme, he antavat ennen kaikkea todistuksen omasta uskostaan, ovat herkkiä sille, mitä aikamme ihmiset tarvitsevat ja palvelevat totuutta. - Dominikaanisääntökunnan hengessä he muistavat aina, että apostolinen työ nousee kontemplaation rikkaudesta.”

”Tärkeimmät lähteet, joista pyhän Dominicuksen maallikot saavat voimaa ja joissa kontemplatiivinen ja apostolinen aspekti yhtyvät, ovat seuraavat: a) Kuuliaisuus Jumalan sanalle ja pyhien kirjoitusten, etenkin Uuden testamentin lukeminen. b) Mahdollisuuksien mukaan messun päivittäinen viettäminen ja osallistuminen eukaristiseen uhriin. c) Parannuksen sakramentin ahkera käyttö. d) Hetkirukousten viettäminen yhdessä koko dominikaaniperheen kanssa sekä yksityinen rukous ja ruusukkorukous. e) Sydämen kääntymys evankelisen katumuksen käytännön ja hengen mukaisesti. f) Ilmoitetun totuuden uuttera tutkiminen ja jatkuva nykyajan ongelmien tarkastelu uskon valossa. g) Hartaus Neitsyt Mariaa kohtaan sääntökunnan perinteen mukaisesti, samoinkuin isäämme Dominicusta ja pyhää Katariina Sienalaista kohtaan. h) Säännölliset retretit.”

”Jokaisen dominikaanin tulee pystyä julistamaan Jumalan sanaa. Tässä julistuksessa hän harjoittaa sitä profeetallista tehtävää, jonka kristitty on saanut kasteessa ja joka lujittuu vahvistuksen sakramentin kautta. Tämän päivän maailmassa tulee Jumalan sanan julistuksen ennen kaikkea suuntautua ihmisarvon, elämän ja perheen puolustamiseen. Dominikaaniseen kutsumukseen kuuluu sekä kristittyjen ykseyden edistäminen että dialogi ei-kristittyjen ja ei-uskovien kanssa.”

Munio Zamoralaisen sääntö

Monet ryhmät hakeutuivat kuitenkin dominikaanien yhteyteen. He saattoivat pukeutua dominikaanien tavoin mustiin viittoihin. Kun 1284 tehtiin uusi versio parannuksentekijöiden säännöstä, mustaviittaiset parannuksentekijät korostivat riippumattomuuttaan siitä ja kääntyivät dominikaanien puoleen. Heidän yleisesimiehensä Munio Zamoralaisen aloitteesta syntyi ”Sääntö parannuksentekijöiden sääntökuntaan kuuluville veljille ja sisarille pyhän Dominicuksen, saarnaajaveljien perustajan ja isän, sääntökunnassa”. Sääntö julkaistiin vuonna 1285.

Tämän säännön kautta saivat ne erilaiset parannuksentekijäryhmät, joilla oli dominikaaninen leima, yhteisen muodon ja rakenteen. Paavin hyväksyntä säännölle takasi Dominicuksen parannuksentekijöille mm. vapautuksen interdiktistä. Heitä ei siis voinut sulkea pois ehtoolliselta, vaikka kielto olisi ollut voimassa jollakin alueella.

Munio Zamoralaisen sääntö vahvisti mm. määräykset hetkirukousten lukemisesta. Maallikoille kuului joko ns. pieni hetkirukous Neitsyt Marian kunniaksi tai tietty määrä Isä meidän -rukouksia hetkirukousten aikaan. Lisäksi oli määräyksiä paastoista ja siitä, miten piti toimia, kun sääntöä oli rikottu. Munion sääntö erosi kuitenkin parissa ratkaisevassa kohdassa aikaisemmista maallikkosäännöistä. Ensiksikin dominikaaniryhmien maallikot antoivat kuuliaisuudenlupauksen sääntökunnan yleisesimiehelle. Siten maallikot tulivat suoraan saarnaajaveljistön jurisdiktion alaisiksi ja integroituivat tästä syystä jo ensi hetkestä alkaen sääntökuntaan sen autenttisena haarana.

Munio Zamoralaisen sääntö ei enää sisältänyt mitään määräyksiä erilaisista käytännön laupeudentöistä. Sen sijaan puhutaan hengellisen laupeuden tärkeydestä ja hehkuvasta innosta uskon totuuden puolesta. On siis selvää, että dominikaanimaallikot tehtiin alusta asti osallisiksi sääntökunnan apostolaatista, sen erityisestä tehtävästä kirkossa: työskennellä sielujen pelastukseksi.

Munion sääntö oli ensisijaisesti tarkoitettu naimisissa oleville ja naimattomille maallikoille, miehille ja naisille, jotka elivät kodeissaan ja perheittensä parissa. Säännön syntyminen sai aikaan dominikaanien parannuksentekijäsääntökunnan suuren kasvun etenkin Italiassa, missä se oli jo varsin merkittävä etenkin Pohjois-Italiassa.

Pyhä Katariina Sienalainen

1300-luvulta ei tunneta Munion säännön käsikirjoituksia, mutta 1400-luvulta löytyy taas kopioita. Ennen kaikkea Katariina Sienalaisen (1347-1380) esimerkki ja hänen pyhäksi julistamisensa 1461 olivat syynä pitkään kukoistuskauteen. Katariina Sienalaisesta tuli sittemmin maallikkodominikaanien suojeluspyhimys. Maallikkona hän ei koskaan elänyt luostarin kammiossa, mutta hän rakensi sisimpäänsä itsetuntemuksen kammion. Hänen syvä kontemplatiivinen elämänsä oli perustana hänen radikaalille ankkuroitumiselleen omaan aikaansa ja intensiiviselle työlle kirkon uudistamiseksi, ykseyden ja rauhan saavuttamiseksi.

Katariinan kontemplatiivisuus (Jumalan sisäinen katseleminen rukouksessa) nousee dominikaanisääntökunnan traditiosta, joka on ilmaistu latinalaisessa tunnuslauseessa: contemplare et contemplata aliis tradere. Toisaalta on kontemplatiivinen elämä, suunta sisäänpäin, toisaalta liike ulospäin: sen välittäminen mitä on nähnyt, hengellisen kokemuksen jakaminen muille ihmisille.

Katariina Sienalaisen lisäksi oli muitakin autuaaksi julistettuja maallikkodominikaaneja, esim. böömiläinen Zdislava Berka (1210-1252), joka auttoi sääntökuntaa vakiinnuttamaan asemaansa auttamalla miehensä kanssa rakentamaan kaksi dominikaanikonventtia. Hänet muistetaan myös laupeudentöistään. Paavi Johannes Paavali II julisti hänet pyhäksi vuonna 1995.

Dominikaanilähetyssaarnaajien mukana myös maallikkodominikaanisuus levisi uusiin maanosiin. Ensimmäinen amerikkalainen pyhimys, Rosa Limalainen eli Isabella Flores (1586-1617) oli maallikkodominikaani. Hän asui pienessä erakkomajassa perheensä puutarhassa, eli erittäin askeettista elämää rukouksessa ja teki samalla koruompelua kymmenen tuntia päivässä auttaaksensa perheensä toimeentuloa. Hän kärsi siitä, ettei voinut elää apostolin tai lähetyssaarnaajan elämää, ja rukoili erityisesti lähetystyön puolesta. Todellisuudessa hän oli tiennäyttäjä monille, opetti ruusukkorukousta ja kehotti ihmisiä harjoittamaan sisäistä rukousta.

Apostolaatista hartauspiiriin

Dominikaanisääntökunnan ensimmäiset vuosisadat tarjoavat lukuisia esimerkkejä maallikoista, joilla oli todellinen oma apostolaatti sääntökunnan hengessä. Myöhempi aika antaa runsaammin esimerkkejä maallikkoryhmistä, jotka kokoontuivat tietyn papin ympärille saadakseen hengellistä johdatusta. Päätöksestä liittyä ns. kolmanteen sääntökuntaan eli tulla tertiaariksi, sääntökuntamaallikoksi, tuntuu tulleen yksityinen asia, jotakin joka tehdään oman hurskauselämän syventämiseksi. (Dominikaaniveljet muodostavat ensimmäisen sääntökunnan ja nunnat toisen sääntökunnan.) Silloin voi jäädä huomaamatta, että maallikkodominikaanien jäsenyyden täytyy perustua kutsumukseen ja että se sisältää vastuun ja osallisuuden koko dominikaanisääntökunnan tehtävästä.

Tämän vastainen, aikaisemminkin havaittu tendenssi ilmenee vielä niinkin myöhään kuin vuonna 1923 uusitussa ”Säännössä Dominicuksen kolmannen sääntökunnan maallikoille”, jonka paavi silloin vahvisti. Siinä pääpaino pantiin yksityiseen hurskauselämään ja hyviin tekoihin yleensä, eikä säännössä ole paljonkaan dominikaanisia erityispiirteitä. Vuoden 1923 sääntö koettiin nopeasti vanhentuneeksi ja

Maallikkodominikaanilupauksen antaminen Studium Catholicumin kappelissa.

uusien jäsenten määrä laski katastrofaalisesti.

Uusi sääntö 1985

Vuonna 1985, 700 vuotta Munio Zamoralaisen säännön jälkeen tehtiin sen tähden uusi sääntö. Sen laati tätä tarkoitusta varten koolle kutsuttu koko maailman maallikkodominikaanien kongressi Montrealissa, ja se vahvistettiin 1987. Nimitys ”kolmas sääntökunta” poistettiin käytöstä. Sen sijaan sääntö on nyt nimeltään ”Dominicuksen maallikkohaaran sääntö”.

Sääntö on luonteeltaan hyvin joustava, koska on ajateltu maallikkoryhmien täysin erilaisia elämisen ehtoja eri puolilla maailmaa. Toisaalta on pantu suuri paino henkilökohtaiselle kutsumukselle, joka tekee yksityiselle maallikkodominikaanille mahdolliseksi ymmärtää ja julistaa evankeliumia. Jokainen provinssi puolestaan täydentää sääntöä paikallisilla ohjeilla, jotka sisältävät määräyksiä ryhmien johtamisesta, uusien jäsenten ottamisesta, opiskeluohjelmasta ynnä muusta. Pohjoismaissa eli Ranskan provinssiin kuuluvassa Dacian (Tanskan) vikariaatissa ensimmäinen maallikkodominikaanien yhteisö perustettiin Kööpenhaminaan vuoden 1915 jälkeen, jolloin dominikaaniveljet perustivat sinne ensimmäisen konventtinsa uudella ajalla. Tukholmassa maallikkodominikaaniryhmä alkoi vuonna 1933 ja Lundissa 1953. Myös Oslossa on toimiva ryhmä. Helsingissä oli maallikkodominikaanien yhteisö 1950-luvulla, mutta ryhmän toiminta lakkasi. Vuonna 1992 perustettiin uusi ryhmä, jonka neljä ensimmäistä jäsentä antoi silloin lupauksensa dominikaanien yleisesimiehelle, joka vieraili Helsingissä.

Maallikkoryhmillä on yhteistyötä keskenään pohjoismaisella tasolla, mutta myös eurooppalaisella tasolla, viimeksi Bratislavan kongressi 2008. Koko maailman maallikkodominikaanien kongressi kokoontui viimeksi Argentiinassa Buenos Airesissa vuonna 2007. Maallikkodominikaaneja on tätä nykyä yhteensä 180 000 koko maailmassa.

1900-luvun maallikkodominikaanisuus

On monta eri tapaa toteuttaa maallikkodominikaanin kutsumusta nykymaailmassa. Kaksi 1900-luvulla elänyttä maallikkodominikaania on julistettu autuaaksi:

Bartolomeo Longo (k. 1926) oli juristi. Hänelle ruusukko oli rukousmuotona erityisen tärkeä ja hän perusti vaimonsa kanssa ns. ruusukkokongregaation. Hän omistautui myös uskonnonopetukseen ja rakensi Pompeijiin Marialle omistetun kirkon sekä lastenkodin.

Piergiorgio Frassati (1901-1925) ehti elää dominikaanina vain kolme vuotta, ennen kuin hän kuoli polioon. Opiskellessaan insinööriksi hän tuli kosketuksiin dominikaanisääntökunnan kanssa. Hän luki Tuomas Akvinolaisen, Katariina Sienalaisen ja Savonarolan kirjoituksia. Niiden innoittamana hän omistautui sekä kirkolle että yhteiskunnalle. Hän painotti Kristuksen rakastamista eukaristian sakramentissa ja oli vahvasti antautunut köyhien avustustyöhön.

Suurelle osalle dominikaanien maallikkohaaran jäseniä työelämä antaa mahdollisuuden toteuttaa Dominicuksen henkeä käytännössä. Monet ovat opettajia, tutkijoita tai toimittajia, omistautuvat taiteellisille ammateille tai työskentelevät sairaanhoitajina, lääkäreinä tai terapeutteina. Joillekin voi ammatin ulkopuolinen toiminta olla tapa toteuttaa dominikaanikutsumusta. Rauhan ja oikeudenmukaisuuden puolesta tehtävä työ, sosiaalinen tai poliittinen toiminta, ekumeeninen työ tai meditaatiokurssien järjestäminen ovat muutamia esimerkkejä apostolaatista, jota sääntökunnan maallikot harjoittavat.

Jotkut puolestaan löytävät dominikaanisen tiensä hiljaisuuteen vetäytyneesä rukouksessa. On myös tavallista, että sääntökunnan maallikot tekevät yhteistyötä veljien ja sisarten kanssa heidän työssään tai muuten avustavat heitä. Ilmaisulla ”dominikaaniperhe”, joka luotiin vuonna 1969, on ollut suuri merkitys kuvana suhteista sääntökunnan sisällä.

Kirjeessään dominikaanimaallikoille vuonna 1990 yleisesimies Damian Byrne osoitti useita tärkeitä tehtäviä tämän päivän maallikkodominikaaneille: Soveltaa kirkon sosiaaliopetusta käytännön elämään; auttaa kehittämään ”totuuden kulttuuria” taistelussa epäoikeudenmukaisuutta, väkivaltaa, rasismia, seksismiä, luokkaeroja ja korruptiota vastaan; toimia ympäristökysymysten hyväksi.

Mutta jäsenyys maallikkodominikaaneissa ei voi olla sidottu vain tiettyyn toimintaan. Kuuluminen dominikaanisääntökuntaan on jotakin, joka koskee koko elämää, koko ihmistä. Se merkitsee sitä, että jokainen dominikaani antaa itsensä vähitellen täyttyä Dominicuksen hengellä, sillä perustavanlaatuisella suhteella Jumalaan ja lähimmäiseen, joka on sääntökunnan merkkinä. Siihen kuuluu pääsy sääntökunnan koko rikkauteen, tietoisuus siitä, että tämä vuosisatojen yli ulottuva yhteenkuuluvuus on enemmän kuin historiallinen tosiasia: se on elävää yhteyttä. Maallikkodominikaanien lupaustenannossa se on ilmaistu sanoilla: ”Tästä lähtien et enää rukoile yksin. Koko dominikaanisääntökunta rukoilee kanssasi.”

Kaarina Koho OP
maallikkodominikaanien vastuuhenkilö

Lähteet:

Astrid Söderbergh Widding: Dominicuksen jalanjäljissä. Helsinki 1997. Studium Catholicum.

Simon Tugwell: Pyhä Dominicus. Helsinki 1999. Studium Catholicum.

Raamatun äärellä

Maallikkodominikaanit pitävät kaikille avointa raamattupiiriä Apostolien teoista. Jatkamme luvusta 20 eteenpäin.

Kevään kokoontumiset ovat lauantaisin 30.1., 20.2., 20.3., 17.4. ja 22.5. klo 14-16. Paikka on Rakkauden lähetyssisarten (Äiti Teresan sisarten) luona, osoitteessa Vironkatu 6 A 12, Kruununhaka.

Oma Raamattu mukaan. Ilmoittautumista ei tarvita, mutta tiedusteluihin vastaa Kaarina Koho p. 612 9470 (t) tai 8765 308 (ilt.). Tervetuloa!

RISTIKUVA

Postia pappi Jaakobille

”Onkos, Leila, sinulle syntynyt käsitystä siitä mihin sinä täältä menet?” kysytään 12 vuotta vankilassa viettäneeltä Leila Steniltä tämän saatua armahduksen Postia pappi Jaakobille -elokuvan alussa. Sisimpänsä kiveksi kovettanut entinen elinkautisvanki päätyy kaltereiden takaa pappilaan, missä harmaakaihin sokaisema Jaakob Ljube kaipaa uutta avustajaa.

”Ja postia pappi Jaakobille”, huutaa aamuvirkku posteljooni ja kilauttaa polkupyöränsä kelloa tuodessaan kirjeitä lahoavaan pappilaan. Vastentahtoinen Leila ottaa nipun, heittää osan kirjeistä kaivoon ja kirjoittaa papin sanelusta vastaukset esirukouspyyntöihin. Eräänä päivänä kirjeiden tulo loppuu ja papin sielunrauha suistuu sijoiltaan. Onko hän tarpeeton?

Klaus Härön ohjaama Postia pappi Jaakobille on yksi viime vuosikymmenen parhaimmista kotimaisista elokuvista. Televisiota varten kuvattu teos päätyi elokuvateattereihin, kun sen visuaaliset ansiot huusivat tilaa valkokankaalta. Kumpuilevat maalaismaisemat, Tyrvään Pyhän Olavin kirkon kivimuurit ja pappilan uneliaat varjot ohjaavat katsojan armon äärelle.

Sadepisaroiden ruoskima krusifiksi ja liedellä viheltävä teepannu alleviivaavat elokuvan verkkaista rytmiä, joka on nykyajan levottoman viihdevyöryn antiteesi. Dani Strömbäckin haikea pianoteema myötäilee maisemien linjoja ja upottaa kuulijan usvaiseen tunnelmaan. Viipyilevä elokuva ei jaarittele tai saarnaa: tuntiin ja varttiin mahtuu kaikki olennainen.

Uskon ja epäuskon kysymykset yllyttävät päähenkilöt sisäiseen jaakobinpainiin, josta syntyy elokuvan jännite. Kaarina Hazardin vähäeleisesti näyttelemän Leilan ja Heikki Nousiaisen esittämän pappi Jaakobin ristiriita kiehtoi yleisöä: kansainvälisesti palkitun elokuvan näki lähes satatuhatta katsojaa ja se nimettiin Suomen Oscar-ehdokkaaksi.

Hymähdellen esirukouspyyntöihin suhtautunut Leila alkaa tuntea katumusta ja kalastaa kaivoon heittämiään kirjeitä. Yhdessä posteljoonin kanssa hän yrittää palauttaa pappi Jaakobin elämänilon. Esirukouspyyntöjä kaipaava ja elämäntyönsä merkitystä epäilevä pappi huokaa: ”Ajattelin, että minä teen tämän häntä varten. Ehkä olikin päinvastoin.”

Leilan heiluttaessa leipäveistä ja nujertaessa yöllisen tunkeilijan, voi katsoja havaita papin näkevän enemmän kuin antaa ymmärtää. ”Sinä olet vielä täällä?” pappi ihmettelee toivonsa menettäneen Leilan yrittäessä hirttäytyä. Koskettavassa loppukohtauksessa Leila löytää armon kirjeestä, joka antaa viimein vastauksen elokuvan alussa esitettyyn kysymykseen.

Jura Jukola

Vilken är min tro?

Tron är inte ett entydigt begrepp. Tro har inte bara att göra med religion. Man kan tro på allt möjligt. Man kan tro att det blir sol i morgon. Man kan tro att man får löneförhöjning.

Många kan också lida för sin tro. Vetenskapsmän, politiker och tänkare-filosofer har fått lida för sin tro. De kan ha lidit landsflykt, fångenskap, svält och t.o.m. död för sin tro. Deras tro hade ingenting att göra med religion. Och ändå så offrade de sig för sin tro.

En tro kan vara positiv eller negativ. En positiv tro leder till gott eller i alla fall inte till ont. En negativ tro som har en politisk innebörd, såsom nazism, fascism, kommunism och andra uppfattningar av den totalitära staten kan leda till lidande, orättvisor, till krig och död. Den negativa trons väsen är att den är mot någon annan och dess resultat konflikter, krig och död.

Tron, som företeelse, har egentligen inte ett värde. Det mesta i världen är sist och slutligen relativt likgiltigt. Liberalismen, relativismen och andra ideologier ser allting i förhållande till individen; individen som samhällsmedborgare i en demokrati eller som konsument i konsumtionssamhället bryr sig egentligen inte om vad hon verkligen tror utan endast på vad majoriteten av medborgare eller av konsumenter tycker. Tron kommer i bilden bara om den på något sätt stör den liberala världsuppfattningen eller försvagar eller förhindrar utveckligen av konsumtionssamhället.

För en kristen är det givetvis svårt att leva i en värld utan tro och permanenta värden. I en värld var allt i princip är OK. Frågan är: Hur kan man leva ett dagligt kristet liv i en sådan värld? Vi vet att allting inte är OK. Majoriteten har inte alltid rätt. De flästa konsumenterna vet inte vad som är bäst för dem.

För oss kristna är existensen en värdegemenskap grundat på Kristus uppenbaralse, på Bibeln och den katolska traditionen. Vår tro är grundat på Kristi sanningar. Vi har en tro som har en fast grund. Den är inte grundat på tyckande.

Var och en av oss måste ställa sig frågan – Vad tror jag på? På vem tror jag? Dessa två ord ”vad” och ”vem” är avgörande. Om man läser katekesen vet man vad kyrkan anser på vad och på vem vi borde tro. Men det räcker inte. Vi borde faktiskt läsa katekesen, Bibelns berättelser om de saliga, om helgonen, om mystikerna. Vi har en plikt att bekanta oss med vår katolska tro. Vi kan inte vara likgiltiga för sanningen. Vi måste hela tiden lära oss mera om vår egen tro.

I dagens samhälle ställs vi katoliker för många utmaningar. Världen söker efter sanningen. Man kommer allt oftare att fråga oss vad vi tror på. Hur svarar vi då? Frågorna är inte lätta. Frågor kan ställas av ”ny-hedningar” d.v.s. personer som inte känner sin tro och lever i en värld av vidskepelse, halvsanningar och tyckande, i en värld av spådomar, TV-reklam, populära tidskrifter och disinformation. De kan ställa mycket svåra frågor emedan deras verklighetsbild är grundat på förståelsen att majoriteten alltid har rätt – ”demokrati är sanning” – produkten vald av de flesta konsumenterna är alltid den bästa. De har mycket svårt att förstå att det kan finnas eviga, permanenta sanningar som man inte kan ändra på.

Hur kan du diskutera med en troende muslim om du inte känner och lever din egen tro?

Det är som att leva pånytt under det antika Rom. Jag är säker på att man sade till många martyrer straks innan de fördes till lejonen – ”Du kan ju dyrka keisaren som gud, så behöver du inte dö – var inte dum!”. De som kom med dessa förslag insåg inte att de kristna levde en djup tro i Kristus – att förkasta sin tro var att verkligen dö – inte att bli kastade för lejonen.

Vi är i en liknande situation idag. Jag har en vän som är döpt. Han kan inte fatta att man måste gå till kyrkan på söndagen, hålla de tio budorden, be till Gud etc. Han kan överhuvudtaget inte fatta vad jag sysslar med. Vad spelar det för roll? Själv går han till spågummor, tror på balansen mellan det goda och onda, och anser att ens liv har förutbestämts den dagen och sekunden då han föddes. Allt vad han gör är oviktigt. Det som är viktigt är att ha det bra.

Hur skall du argumentera med en sådan person som har en sådan ”tro”.

En annan person kan vara en troende muslim, som verkligen känner sin tro. Han anser att hela västvärlden lever i fullständigt förfall. Hela den västliga materialla, hedonistiska världsuppfattningen är ”synd”. Vi har ingen tro, oberoende vad vi kallar oss. Hur kan du diskutera med en troende muslim om du inte känner och lever din egen tro?

Vår plikt är inte endast att leva vår tro utan också att be – ständig bön. Tito Colliande skrev en gång:

”Naturligtvis har jag fått tröst och vunnit klarhet: jag kom närmare förståelsen av bönen om att överlåta oss själva och varandra och hela vårt liv åt Kristus Gud.”

Vår tro får inte vara utan innehåll eller förståelse. Såsom påven skrivit ett antal gånger ”Var inte rädda!”.

Vad menar han med detta? Såsom jag ser det menar han att vi måste varje dag ta upp vårt kors och bära det. Men detta räcker inte. Vi har i denna ny-hedniska värld som uppgift att vara missionärer och vittnen för Gud’s kärlek enligt vår förmåga och de möjligheter som ges oss. Livet är kort och det finns så mycket arbete att göra.

Jan-Peter Paul

Karnevaalit

Järjestämme tänäkin vuonna perinteiset karnevaalit pyhän Henrikin seurakuntasalissa lauantaina 13. helmikuuta iltamessun jälkeen klo 19.00.

Ohjelmassa tietenkin syömingit - alkaahan kohta paasto - yhteislaulua ja vähän muutakin -sittenhän näette ja kuulette.

Lipun hintaan 20 euroa sisältyy kaikki.Varatkaa kuitenkin kolikkoja arpajaisia ja pullokilpailua varten.

Karnevaalin tuotto menee Pyhän Henrikin katedraalin kattoremonttiin.

Lippuja myydään kirkkokahveilla. Ilmoittautua voi myös puhelimitse 10. helmikuuta mennessä 050-3409167 Marja-Leena Rautakorpi, 040-7679157 Rita Kaira.

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Sairas mies Betesdassa Joh. 5:1-16

Tämän jälkeen oli eräs juutalaisten juhla, ja Jeesus lähti Jerusalemiin. Jerusalemissa on Lammasportin lähellä allas, jonka hepreankielinen nimi on Betesda. Sitä reunustaa viisi pylväshallia, ja niissä makasi suuri joukko sairaita: sokeita, rampoja ja halvaantuneita. [Nämä odottivat, että vesi alkaisi liikkua. Aika ajoin näet Herran enkeli laskeutui lammikkoon ja pani veden kuohumaan, ja se, joka ensimmäisenä astui kuohuvaan veteen, tuli terveeksi, sairastipa hän mitä tautia tahansa.]

Siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentäkahdeksan vuotta. Jeesus näki hänet siellä makaamassa vuodematolla ja tiesi, että hän oli jo pitkään ollut sairas. Jeesus kysyi: "Tahdotko tulla terveeksi?"

Sairas vastasi: "Herra, minulla ei ole ketään, joka auttaisi minut altaaseen, kun vesi kuohahtaa. Aina kun yritän sinne, joku toinen ehtii ennen minua." Jeesus sanoi hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja kävele."

Mies tuli heti terveeksi, otti vuoteensa ja käveli. Mutta se päivä oli sapatti.

Niinpä juutalaiset sanoivat parannetulle: "Nyt on sapatti, ei sinun ole lupa kantaa vuodettasi." Mies vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi ja kävele.'"

Silloin juutalaiset kysyivät: "Kuka se mies oli, joka käski sinun ottaa vuoteesi ja kävellä?" Parannettu ei kuitenkaan tiennyt, kuka hän oli, sillä Jeesus oli jo hävinnyt väkijoukkoon.

Myöhemmin Jeesus tapasi miehen temppelissä ja sanoi hänelle: "Sinä olet nyt terve. Älä enää tee syntiä, ettei sinulle kävisi entistä pahemmin." Mies lähti sieltä ja kertoi juutalaisille, että Jeesus oli hänet parantanut. Juutalaiset alkoivat vainota Jeesusta, koska hän teki tällaista sapattina.

Kommentti:

Jerusalemissa on Lammasportin luona lammikko, jonka nimi on Betesda. Joskus Jumala lähettää enkelinsä koskettamaan vettä ja sitten ensimmäinen ihminen, joka astuu siihen, saa parantumisen lahjan.

Kerran Jeesus huomaa, että siellä on sairas mies, joka ei pääse veteen tautinsa takia. "Tahdotko tulla terveeksi?", Jeesus kysyy häneltä. Vastaus on surullinen: "Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon".

Meidän ympärillämme saattaa olla joku kaveri, sukulainen tai naapuri, joka voisi vastata Jeesukselle samalla tavalla kuoleman hetkellä: "Herra, ei ollut ketään, joka olisi auttanut minua".

Kasteen kautta olen saanut kutsumuksen auttaa muita. Olen Jumalan lapsi ja siten Jeesuksen veli. Minulla on suuri vastuu muita kohtaan. Jeesus haluaa, että autan lähelläni eläviä ja kohtaamiani ihmisiä.

Kuvittele, että sairaalla miehellä olisi ollut ystävä, joka olisi vienyt hänet veteen. Hän ei olisi sairastanut kolmeakymmentäkahdeksaa vuotta. On totta, että Jeesus loppujen lopuksi teki ihmeen, mutta kaverin ystävyydellä ja avulla ihme olisi tehty aikaisemmin.

Isä Raimo Goyarrola

Mieskvartetti Delicato

www.delicato.fi

SYDÄNTALVEN HENGELLISEN MUSIIKIN KONSERTTI

BIRGITTA-SALI
URSININKATU 15 A,
SISÄPIHAN KAUTTA

TIISTAINA
9.2.2010
KLO 18

Sydäntalven hengellisen musiikin konsertissa Turun Birgitta-salissa esiintyy mieskvartetti Delicato. Yhtye esittää tuttuja ja kenties harvemmin kuultuja Piae cantiones -lauluja, valikoiman kauneinta ortodoksista kirkkomusiikkia miesäänille ja tekee läpileikkauksen tutuista ja tuntemattomammista luterilaisen kirkon kirkkolauluista.

Sydäntalven hengellinen konsertti järjestetään yhteistyössä Birgittalaissisarten kanssa.

Lisätietoja: Robert Paul, 040 8649395, robert.paul@medidocs.fi

TERVETULOA!

Pyhän Olavin seurakunnan joulujuhla

Pyhän Olavin seurakunta (Jyväskylä) vietti joulujuhlaansa perinteisesti loppiaisena. Tänä vuonna piispa Teemu Sippo SCJ ilahdutti läsnäolollaan juhlivia seurakuntalaisia, jotka edustivat viittä maanosaa. Piispanmessun jälkeen nautittiin seurakuntasalissa kansainvälisiä herkkuja, laulettiin monella kielellä ja jännitettiin yhdessä arpajaisvoittojen jakamista. Juhlan nuorin, musta Amanda-vauva, voitti heijastimen.

KATT

In English

The Cathedral Church Needs Your Support

Helsinki, 4 January 2010

Dear Friends,

St Henry's Cathedral is a national heritage and a significant cultural and historical building. For us Catholics, it is the most important church — the only Cathedral church in the diocese of Helsinki. The Cathedral is a symbol, which unites us Catholics together. This means, we have got a great responsibility to secure that heritage will be brought forward to future generations.

There is an urgent need of major restoration of the roof structures. Experts have found significant damage in the structures. Last summer the Cathedral was closed for a short period.

In 2009 the authorities have been making investigations of the roof structures. Due to these studies / investigation records the frames of the restoration process have been moulded with the cost estimate which is approximately one million euro.

Our immediate concern is to find financing for these urgent repairs. In order to ask for support from other financiers e.g. foundations and government, we must show that the Catholics in Finland are willing to take part in these costs in a significant way. An active participation shows that we really are concerned of and care for our Cathedral.

If sufficient financing can't be secured we might have to close the Cathedral for an indefinite period.

We ask you to support the renovation of the Cathedral by at least 40:- euro per adult. For this purpose we have opened an account – REMONTTITILI 174530-92959, reference number 3007.

Thank you for your support.

In Christ,

+Teemu Sippo S.C.I.
Bishop of Helsinki

Why we call God Father

1. He created us. We call God Father because He created us in a special way-namely, in His own image and likeness which He did not impress on other creatures here below: "He is thy Father Who made thee, and created thee."

2. He governs us. We also call God Father because He governs us. For although He governs all things, yet He governs us as masters of ourselves whereas He governs other things as slaves of His will: "Thy providence, 0 Father, governs all things." "Thou disposest of us with great favor."

3. He adopted us. We call God Father because He has adopted us. For He endowed other creatures with trifling gifts, but to us He granted the inheritance, because (as the Apostle says) we are His sons "and if sons, heirs also."33 "You have not received the spirit of bondage again in fear, but you have received the spirit of adoption of sons whereby we cry, Abba ('Father')."

Saint Thomas Aquinas

Prayer for Guidance

O creator past all telling, you have appointed from the treasures of your wisdom the hierarchies of angels, disposing them in wondrous order above the bright heavens, and have so beautifully set out all parts of the universe.

You we call the true fount of wisdom and the noble origin of all things. Be pleased to shed on the darkness of mind in which I was born, The twofold beam of your light and warmth to dispel my ignorance and sin.

You make eloquent the tongues of children. Then instruct my speech and touch my lips with graciousness. Make me keen to understand, quick to learn, able to remember; make me delicate to interpret and ready to speak.

Guide my going in and going forward, lead home my going forth. You are true God and true man, and live for ever and ever.

Saintt Thomas Aquinas

Caritas
Maneesikatu 2a, 00170 Helsinki,
klo 8–15 tai sopimuksen
mukaan, puh. 09-1357998,
s-posti: caritas@caritas.fi
Kotisivut: www.caritas.fi

Retretti englanniksi
Retreat in English

"Reflections from the Gospel of John"

Dominikaani-isä Brian Bricker OP pitää englanniksi retretin Stella Marisissa 5. - 7.3.2010. Hetkirukoukset ovat suomeksi.

Hinta on 90 euroa + 10 euroa. Tiedustelut ja ilmoittautumiset p. 6129470 tai kaarina.koho@catholic.fi

Tervetuloa!

MISA EN CASTELLANO

Iglesia de Santa María
(los segundos domingos de cada mes a las 16.00)

10 de enero
14 de febrero
14 de marzo
11 de abril
9 de mayo

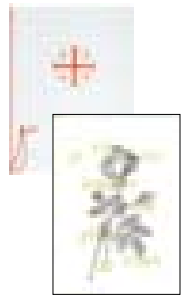

Adresseja kuorineen

Pyhän Haudan ritarikunnan tunnuksella painettuja adresseja punaisella tai mustalla nauhalla sekä Teresa-yhdistyksen adresseja on saatavana Katolisesta tiedotuskeskuksesta 10 €/kpl (postitettaessa 16 €).

Adressit ovat tilattavissa Katolisesta tiedotuskeskuksesta, puh. 09-6129470, sähköposti info@catholic.fi.

Johdantokurssi katoliseen uskoon 2009-2010 Helsingissä

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen. Kurssi on ilmainen eikä sille tarvitse ilmoittautua. Kevään luennot:

Kevätlukukausi 2010

10. Rippi ja sairaiden voitelu 25.1.2010
11. Pappeus ja avioliitto 8.2.2010

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

12. Ihminen ja hänen päämääränsä 22.2.2010
13. Kirkon moraaliopetuksen lähtökohdat 8.3.2010
14. Käskyt ja hyveet 22.3.2010
15. Sääntökunnat ja maallikkoyhteisöt 12.4.2010

LOPUKSI (kirkkoon liittyville)

16. Yleisiä ohjeita kirkkoon liittymisestä ja palaute kurssista 26.4.2010
17. Oman kirkkoherran tapaaminen yksittäin 27.4.-7.5.2010
18. Harjoitus ja valmistautuminen rippiin 10.5.2010
19. Rippi 11.5.-21.5.2010
20. Kirkkoonotto lauantaina 22.5.2010 klo 18.00